

Úřední věstník

Evropské unie

C 35

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

9. února 2012

Oznámení č.

Obsah

Strana

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

STANOVISKA

Evropský inspektor ochrany údajů

2012/C 35/01	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k právním návrhům týkajícím se společné zemědělské politiky po roce 2013	1
2012/C 35/02	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k legislativnímu balíčku věnovanému obětem trestné činnosti, včetně návrhu směrnice, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, a návrhu nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech	10
2012/C 35/03	Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států	16

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2012/C 35/04	Směnné kurzy vůči euru	23
--------------	------------------------------	----

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	<u>Obsah (pokračování)</u>	<u>Strana</u>
2012/C 35/05	Správní komise pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Přepočítací koeficienty měn podle nařízení Rady (EHS) č. 574/72.....	24

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

Kontrolní úřad ESVO

2012/C 35/06	Pokyny k uplatňování článku 53 Dohody o EHP v námořní dopravě	26
--------------	---	----

V Oznámení

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Evropská komise

2012/C 35/07	Výzva k předkládání návrhů – EACEA/5/12 – MEDIA 2007 – Vývoj, distribuce propagace a vzdělávání – Vzdělávání.....	40
2012/C 35/08	Výtah ze soudního rozhodnutí týkajícího se společnosti Akcinė bendrovė bankas SNORAS v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (dále jen „směrnice“)	42

Opravy

2012/C 35/09	Oprava k předkládání návrhů v rámci ročního pracovního programu na rok 2011 pro granty v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T) na období 2007–2013 (Rozhodnutí Komise K(2011) 1772 ve znění rozhodnutí K(2011) 9531) (Úř. věst. C 7 ze dne 10.1.2012)	43
--------------	---	----

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k právním návrhům týkajícím se společné zemědělské politiky po roce 2013

(2012/C 35/01)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾,

s ohledem na žádost o stanovisko podle čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1 Konzultace evropského inspektora ochrany údajů

1. Dne 12. října 2011 přijala Komise tyto návrhy (dále jen „návrhy“) týkající se společné zemědělské politiky (dále jen „SZP“) po roce 2013, které byly evropskému inspektorovi ochrany údajů zaslány ke konzultaci tentýž den:

- návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky (dále jen „nařízení o přímých platbách“) ⁽³⁾,
- návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty (dále jen „nařízení o jednotné společné organizaci trhů“) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 625 v konečném znění.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 626 v konečném znění.

- návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (dále jen „nařízení o rozvoji venkova“) ⁽⁵⁾,
 - návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky (dále jen „horizontální nařízení“) ⁽⁶⁾,
 - návrh nařízení Rady, kterým se určují opatření na stanovení některých podpor a náhrad v souvislosti se společnou organizací trhů se zemědělskými produkty ⁽⁷⁾,
 - návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o poskytování přímých plateb zemědělcům v roce 2013 ⁽⁸⁾,
 - návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o režim jednotné platby a podporu pěstitelům révy ⁽⁹⁾.
2. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že je Komisi formálně konzultován a že v navrhovaných preambulích nařízení o přímých platbách, nařízení o jednotné společné organizaci trhů a nařízení o rozvoji venkova se na toto stanovisko odkazuje.

1.2 Cíle návrhů a zpracování osobních údajů

3. Cílem návrhů je poskytnout rámec pro 1) životaschopnou produkci potravin; 2) udržitelné hospodaření s přírodními zdroji a opatření v oblasti klimatu; a 3) vyvážený územní rozvoj. Za tímto účelem stanoví několik režimů podpory pro zemědělce a rovněž další opatření pro stimulaci rozvoje zemědělství a venkova.
4. V různých fázích realizace těchto programů se zpracovávají osobní údaje, zejména údaje týkající se příjemců podpory, ale také třetích stran (zpracování žádostí o podporu, zajištění transparentnosti plateb, kontrola a boj proti podvodům atd.). Podstatnou část údajů sice zpracovávají členské státy na svou vlastní odpovědnost, ale Komise má k většině z nich přístup. Příjemci a v některých případech třetí strany, např. pro účely kontrol v souvislosti s podvody, musí poskytovat informace určeným příslušným orgánům.

1.3 Cíl stanoviska evropského inspektora ochrany údajů

5. Na důležitost ochrany údajů v souvislosti se SZP poukázal Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Schecke, kterým se právní předpisy EU týkající se zveřejňování jmen příjemců finančních prostředků ze zemědělských fondů prohlašují za neplatné ⁽¹⁰⁾. Evropský inspektor ochrany údajů si je vědom toho, že v tomto případě nejsou aspekty ochrany údajů stěžejním bodem návrhů. Jelikož se však návrhy týkají zpracování osobních údajů, je zapotřebí vznést relevantní připomínky.
6. Cílem tohoto stanoviska není analyzovat celý soubor návrhů, ale nabídnout základní informace a pokyny pro nastavení zpracování osobních údajů nezbytných pro řízení SZP způsobem, který respektuje základní práva na soukromí a na ochranu údajů a zároveň zajišťuje účinnou správu podpory, předcházení podvodům a jejich vyšetřování a transparentnost a kontrolovatelnost výdajů.

⁽⁵⁾ KOM(2011) 627 v konečném znění.

⁽⁶⁾ KOM(2011) 628 v konečném znění.

⁽⁷⁾ KOM(2011) 629 v konečném znění.

⁽⁸⁾ KOM(2011) 630 v konečném znění.

⁽⁹⁾ KOM(2011) 631 v konečném znění.

⁽¹⁰⁾ ESD, 9. listopadu 2010, Volker und Markus Schecke, C-92/09 a C-93/09.

7. Toto stanovisko je proto strukturováno do dvou částí: první, obecnější část zahrnuje analýzu a doporučení vztahující se k většině návrhů. Většinou se týká připomínek k přenesené a prováděcí pravomoci Komise. Druhá část se pak zabývá zvláštními ustanoveními obsaženými v několika návrzích ⁽¹¹⁾ a poskytuje doporučení k řešení zjištěných problémů.

2. ANALÝZA NÁVRHŮ

2.1 Obecné připomínky

8. Jak již bylo uvedeno, většinu operací zpracování údajů provádí členské státy. Komise však má v mnoha případech k osobním údajům přístup. Evropský inspektor ochrany údajů proto vítá, že se v preambulích příslušných návrhů ⁽¹²⁾ odkazuje na použitelnost směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001.
9. Obecně lze konstatovat, že mnoho otázek, které mají ústřední význam pro ochranu údajů, není v těchto návrzích zahrnuto, ale bude upraveno prováděcími akty a akty v přenesené pravomoci. Týká se to například opatření, která mají být přijata v souvislosti se sledováním podpory, zřizováním informačních systémů, předáváním informací třetím zemím a kontrolami na místě ⁽¹³⁾.
10. Článek 290 SFEU stanoví podmínky pro výkon přenesených pravomocí Komisí. Komise může získat pravomoc „doplňovat nebo měnit některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné“. Dále pak se výslovně vymezují „cíle, obsah, rozsah a doba trvání přenesení pravomoci“. Pokud jde o prováděcí pravomoci, článek 291 SFEU stanoví, že tyto mohou být Komisi svěřeny, jsou-li „pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky“. Zajistí se náležitá kontrola členskými státy.
11. Evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že ústřední aspekty zpracování údajů uvedené v návrzích a nezbytná opatření na ochranu údajů nelze považovat za „nepodstatné prvky“. Alespoň následující prvky by tedy měly být upraveny již v hlavních legislativních textech, aby se zvýšila právní jistota ⁽¹⁴⁾:
- měl by být výslovně uveden konkrétní účel každé operace zpracování údajů. Toto je zvláště důležité, pokud jde o zveřejňování osobních údajů a jejich předávání třetím zemím,
 - měly by být určeny a přesně stanoveny kategorie údajů, které mají být zpracovávány, protože v mnoha případech není rozsah zpracování údajů v současné době jasný ⁽¹⁵⁾,
 - měla by být objasněna práva na přístup, zejména pokud jde o přístup k údajům ze strany Komise. V tomto ohledu by mělo být upřesněno, že Komise může osobní údaje zpracovávat pouze v nezbytných případech, např. pro účely kontroly,
 - měly by být stanoveny maximální lhůty pro uchovávání údajů, protože v některých případech jsou v návrzích zmíněny pouze lhůty minimální ⁽¹⁶⁾,

⁽¹¹⁾ Mnohá z těchto ustanovení jsou již zahrnuta ve stávajícím legislativním rámci.

⁽¹²⁾ KOM(2011) 625 v konečném znění: 42. bod odůvodnění; KOM(2011) 626 v konečném znění: 137. bod odůvodnění; KOM(2011) 627 v konečném znění: 67. bod odůvodnění; KOM(2011) 628 v konečném znění: 69. bod odůvodnění.

⁽¹³⁾ Mimo jiné viz článek 157 nařízení o jednotné společné organizaci trhů; hlava VII (Sledování a hodnocení) a články 78 a 92 nařízení o rozvoji venkova a rovněž články 21–23, 49–52 a hlava V kapitoly II a III horizontálního nařízení.

⁽¹⁴⁾ Viz také stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 89/666/EHS, 2005/56/ES a 2009/101/ES, pokud jde o propojení ústředních, obchodních a podnikových rejstříků (Úř. věst. C 220, 26.7.2011, s. 1), oddíl 3.2; stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. C 216, 22.7.2011, s. 9), body 13, 28 a 30; stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o smlouvách o úvěru na bydlení, body 7, 12 a 13; vše k dispozici na <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁵⁾ Mimo jiné viz články 77 a 92 nařízení o rozvoji venkova.

⁽¹⁶⁾ Viz čl. 70 odst. 1 a čl. 72 odst. 2 horizontálního nařízení.

- měla by být přesně stanovena práva subjektů údajů, zejména pokud jde o právo na informace. Přestože příjemci si mohou být vědomi, že jsou jejich údaje zpracovávány, měly by být odpovídajícím způsobem informovány také třetí strany, aby si byly vědomy, že by jejich údaje mohly být použity pro účely kontroly,
 - měl by být rovněž přesně stanoven rozsah a účel předávání údajů třetím zemím a v této souvislosti by se měly respektovat požadavky stanovené článkem 25 směrnice 95/46/ES a čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001.
12. Jakmile budou tyto prvky přesně stanoveny v hlavních legislativních návrzích, bude možné k detailnějšímu provádění těchto zvláštních ochranných opatření použít akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. Evropský inspektor ochrany údajů očekává, že bude konzultován ohledně prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci, které budou řešit otázky důležité pro ochranu údajů.
13. V některých případech mohou být zpracovávány údaje týkající se (podezření ze spáchání) trestného činu (např. v souvislosti s podvodem). Jelikož příslušné právní předpisy týkající se ochrany údajů stanoví zvláštní ochranu takovýchto údajů ⁽¹⁷⁾, může být zapotřebí předchozí kontrola příslušnými vnitrostátními orgány pro ochranu údajů nebo evropským inspektorem ochrany údajů ⁽¹⁸⁾.
14. A konečně by měla být stanovena bezpečnostní opatření, zejména pokud jde o počítačové databáze a systémy. Rovněž je zapotřebí přihlídnout k zásadám odpovědnosti a ochrany soukromí již od návrhu.

2.2 Konkrétní připomínky

Omezení účelu a rozsahu zpracování údajů

15. Článek 157 nařízení o jednotné společné organizaci trhů zmocňuje Komisi k zavedení prováděcích aktů týkajících se oznamovacích povinností pro různé účely (jako např. zajištění transparentnosti trhu, kontroly opatření v oblasti SZP nebo provádění mezinárodních dohod) ⁽¹⁹⁾ „při zohlednění potřeb týkajících se údajů a možných synergií mezi zdroji údajů“ ⁽²⁰⁾. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby bylo v tomto ustanovení přesně určeno, které zdroje údajů mají být použity pro které konkrétní účely. V tomto ohledu by evropský inspektor ochrany údajů rád připomněl, že propojení databází může být v rozporu se zásadou omezení účelu ⁽²¹⁾, podle níž nesmějí být osobní údaje dále zpracovávány způsobem neslučitelným s původním účelem jejich shromažďování ⁽²²⁾.

⁽¹⁷⁾ Čl. 10 odst. 5 nařízení (ES) č. 45/2001 a čl. 8 odst. 5 směrnice 95/46/ES.

⁽¹⁸⁾ Čl. 27 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a článek 20 směrnice 95/46/ES.

⁽¹⁹⁾ Účelem těchto oznamovacích povinností je: „uplatňování tohoto nařízení, sledování, analýza a řízení trhu se zemědělskými produkty, zajištění transparentnosti trhu, řádného fungování opatření SZP, kontroly, inspekce, sledování, hodnocení a auditování opatření SZP, provádění mezinárodních dohod, včetně oznamovacích povinností v rámci těchto dohod“ (viz čl. 157 odst. 1 první pododstavec).

⁽²⁰⁾ Výměna informací pro obdobné účely je již předpokládána ve stávajících právních předpisech (viz například článek 36 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (dále jen „nařízení o financování SZP“) (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 1), a článek 192 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1)).

⁽²¹⁾ Viz také stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (KOM(2005) 230 v konečném znění), k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (KOM(2005) 236 v konečném znění) a k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu subjektů odpovědných za vydávání osvědčení o registraci vozidel v členských státech k Schengenskému informačnímu systému druhé generace (SIS II) (KOM(2005) 237 v konečném znění) (Úř. věst. C 91, 19.4.2006, s. 38), zejména bod 10; stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – „Přehled o správě informací v prostoru svobody, bezpečnosti a práva“, zejména body 47–48, a připomínky evropského inspektora ochrany údajů ke sdělení Komise o interoperabilitě evropských databází ze dne 10. března 2006; vše k dispozici na <http://www.edps.europa.eu>

⁽²²⁾ Viz čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001 a rovněž vnitrostátní předpisy provádějící čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 95/46/ES.

16. Články 74 a 77 nařízení o rozvoji venkova zavádí systém sledování a hodnocení (včetně elektronického informačního systému), který se „vypracuje ve spolupráci mezi Komisí a členskými státy“ pro účely sledování a hodnocení. Systém umožní zpracovávání údajů o „hlavních charakteristikách příjemce a projektu“ poskytnutých samotnými příjemci (článek 78). Vzhledem k tomu, že tyto „hlavní informace“ zahrnují osobní údaje, měly by být tyto údaje v ustanovení přesně určeny. Dále by měly být definovány kategorie údajů, které se mají zpracovávat, a evropský inspektor ochrany údajů by měl být konzultován ohledně prováděcích aktů předpokládaných v článku 74.
17. Navíc článek 92 téhož návrhu stanoví zavedení nového informačního systému „Komisí ve spolupráci s členskými státy“ pro bezpečnou výměnu „údajů společného zájmu“. Definice kategorií údajů, které mají být vyměňovány, je příliš široká a měla by být zúžena pro případ, že se budou pomocí tohoto systému předávat osobní údaje. Kromě toho by měl být objasněn také vztah mezi článkem 77 a článkem 92, neboť není jasné, zda mají stejný účel a oblast působnosti.
18. 40. bod odůvodnění horizontálního nařízení stanoví, že členské státy by měly spravovat integrovaný administrativní a kontrolní systém⁽²³⁾ pro některé platby a „být oprávněny využívat tento integrovaný systém rovněž pro ostatní režimy podpory Unie“ s cílem „zlepšit účinnost a sledování podpory Unie“. Toto ustanovení by mělo být objasněno, zejména pokud se nevztahuje pouze na využívání synergii z hlediska infrastruktury, ale také na využívání informací v systému uložených pro účely sledování jiných režimů podpory.
19. Podle čl. 73 odst. 1 písm. c) horizontálního nařízení musí žádosti o podporu kromě pozemků a platebních nároků zahrnovat také „veškeré další informace stanovené v tomto nařízení nebo vyžadované pro účely provádění příslušných právních předpisů v odvětví zemědělství nebo vyžadované dotyčným členským státem“⁽²⁴⁾. Očekává-li se, že tyto informace obsahují osobní údaje, měly by být přesně stanoveny požadované kategorie údajů.

Práva přístupu

20. Horizontální nařízení zavádí řadu orgánů pro praktické provádění SZP a přiděluje jim úkoly (články 7 až 15). Pro Komisi jsou stanoveny tyto pravomoci (hlavy IV–VII):
- má přístup k údajům zpracovávaným těmito orgány pro účely kontroly (konkrétních plateb a příjemců)⁽²⁵⁾,
 - má také přístup k většině těchto údajů pro obecné hodnocení opatření⁽²⁶⁾.
21. První úkol zmíněný v předcházejícím odstavci bude zahrnovat zpracovávání osobních údajů, zatímco v případě druhého úkolu na první pohled žádná potřeba zpracovávání osobních údajů nevystává: obecné hodnocení opatření lze rovněž provádět na základě souhrnných nebo anonymizovaných údajů. Pokud Komise odpovídajícím způsobem neodůvodní potřebu v této souvislosti zpracovávat osobní údaje, mělo by být objasněno, že by pro účely obecného hodnocení opatření neměly být Komisi žádné osobní údaje poskytovány.

⁽²³⁾ Již zavedený článkem 14 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16) (dále jen „nařízení o přímých platbách“).

⁽²⁴⁾ Čl. 19 odst. 1 písm. c) nařízení o přímých platbách obsahuje obdobné znění.

⁽²⁵⁾ Článek 36 nařízení o financování SZP již předpokládá výměnu údajů pro obdobné účely.

⁽²⁶⁾ Viz článek 110.

22. Články 49 až 52 a 61 až 63 horizontálního nařízení stanoví pravidla pro kontroly na místě ⁽²⁷⁾. Návrh uvádí, že tyto kontroly provádějí převážně příslušné orgány v členských státech, zejména pokud jde o domovní prohlídky nebo úřední výslechy osob, ale že má Komise k takto získaným informacím přístup. Zákodárce by zde měl upřesnit, že Komise má k těmto údajům přístup, pouze je-li to nutné pro účely kontroly. Měly by také být přesně stanoveny kategorie osobních údajů, k nimž má Komise přístup.
23. Pro účely sledování podpory zavádí horizontální nařízení administrativní a kontrolní systém ⁽²⁸⁾ (články 68–78) sestávající z řady databází:
- počítačová databáze (článek 70),
 - systém identifikace zemědělských pozemků (článek 71),
 - systém identifikace a evidence platebních nároků (článek 72),
 - žádosti o podporu (článek 73).
24. Počítačovou databázi tvoří jedna databáze pro každý členský stát (a volitelně decentralizované databáze v rámci nich). Zaznamenává údaje získané od každého z příjemců prostřednictvím žádostí o podporu a žádostí o platbu. Vzhledem k tomu, že ne všechny údaje shromažďované prostřednictvím žádostí o podporu mohou být pro účely kontroly nezbytné, je v tomto ohledu zapotřebí zohlednit možnosti minimalizace zpracování osobních údajů.
25. Přístup k administrativnímu a kontrolnímu systému není výslovně upraven. Obdobně, jak bylo uvedeno v souvislosti s kontrolami na místě, doporučuje evropský inspektor ochrany údajů zákonodárci, aby stanovil jasné vymezená pravidla pro přístup k tomuto systému.
26. Pokud jde o kontroly, horizontální nařízení stanoví kontrolu obchodní dokumentace, včetně dokumentace třetích osob (články 79–88) ⁽²⁹⁾. Tato dokumentace může zahrnovat osobní údaje o třetích osobách. Podmínky, za kterých musí třetí osoby poskytnout svou obchodní dokumentaci, by měly být v nástroji přesně stanoveny ⁽³⁰⁾.
27. Článek 87 téhož návrhu stanoví, že zástupci Komise mají přístup ke všem dokumentům „vypracovaným v souvislosti s prováděnými kontrolami nebo v jejich důsledku“ „v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy“. To se vztahuje jak na případy, kdy se mohou kontroly účastnit (odstavec 2), tak na případy, kdy jsou některé úkony vyhrazeny úředníkům určeným právními předpisy členského státu, v němž kontrola probíhá (odstavec 4). V obou případech by mělo být zajištěno, aby zástupci Komise měli k těmto údajům přístup pouze v případě potřeby (tj. pro účely kontroly), a to i v případech, kdy by vnitrostátní právní předpisy mohly přístup umožňovat i pro jiné účely. Evropský inspektor ochrany údajů vyzývá zákonodárci, aby text v tomto smyslu zpřesnil.

⁽²⁷⁾ Kontroly na místě jsou již zavedeny stávajícími právními předpisy (viz články 36 a 37 nařízení o financování SZP).

⁽²⁸⁾ Obdobný jako systém již zavedený článkem 14 nařízení o přímých platbách.

⁽²⁹⁾ Kontrola obchodní dokumentace, včetně dokumentace třetích osob, a přístup Komise k ní jsou již ve stávajících právních předpisech stanoveny (viz například článek 15 nařízení Rady (ES) č. 485/2008 ze dne 26. května 2008 o kontrole opatření tvořících součást systému financování Evropského zemědělského záručního fondu, prováděné členskými státy (kodifikované znění) (Úř. věst. L 143, 3.6.2008, s. 1)).

⁽³⁰⁾ Viz také stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 19. dubna 2011 k nařízení Evropského parlamentu a Rady o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. C 216, 22.7.2011, s. 9), zejména odstavec 32, k dispozici na <http://www.edps.europa.eu>

28. Podle článku 102 horizontálního nařízení poskytují členské státy Komisi některé kategorie údajů, výkazů a dokladů. Zahrnuje to také „shrnutí výsledků všech dostupných prováděných auditů a kontrol“ (čl. 102 odst. 1 písm. c) bod v)). Pro tento případ by buď mělo být stanoveno, že v těchto shrnutích nebudou žádné osobní údaje uvedeny, nebo jsou-li osobní údaje nezbytné, měl by být přesně stanoven účel, pro který musí být poskytnuty.

Lhůty pro uchovávání údajů

29. Čl. 70 odst. 1 horizontálního nařízení uvádí, že počítačová databáze umožní přístup „prostřednictvím příslušného orgánu členského státu“ k údajům od roku 2000 a umožní „přímý a bezprostřední přístup“ k údajům za „alespoň“ pět předchozích po sobě následujících kalendářních roků ⁽³¹⁾.
30. Systém identifikace a evidence platebních nároků umožňuje „ověřování nároků a křížové kontroly s žádostmi o podporu a systémem identifikace zemědělských pozemků“. Čl. 72 odst. 2 horizontálního nařízení stanoví, že údaje musí být k dispozici po dobu „přinejmenším“ čtyř let ⁽³²⁾.
31. V souvislosti s těmito dvěma systémy se evropský inspektor ochrany údajů odvolává na čl. 6 odst. 1 písm. e) směrnice 95/46/ES a čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení (ES) č. 45/2001, které stanoví, že údaje nesmějí být uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu delší, než je nezbytné pro uskutečnění cílů, pro které jsou shromažďovány. Znamená to, že musí být definovány také maximální lhůty pro uchovávání údajů, nikoli pouze lhůty minimální.

Mezinárodní předávání údajů

32. Čl. 157 odst. 1 druhý pododstavec nařízení o jednotné společné organizaci trhů uvádí, že údaje mohou být předávány třetím zemím a mezinárodním organizacím. Evropský inspektor ochrany údajů by rád připomněl, že předávání osobních údajů do zemí, které neposkytují odpovídající ochranu, by mohlo být odůvodněné v jednotlivých případech, pokud se uplatní některá z výjimek podle článku 26 směrnice 95/46/ES nebo čl. 9 odst. 6 nařízení (ES) č. 45/2001 (například je-li předání nezbytné nebo se stává právně závazným z důvodů důležitého veřejného zájmu).
33. V takovém případě by měl být přesně stanoven zvláštní důvod předání (např. související s prováděním mezinárodních dohod) ⁽³³⁾. Příslušné mezinárodní dohody by měly zahrnovat zvláštní ochranná opatření, pokud jde o ochranu soukromí a osobních údajů a výkon těchto práv subjekty údajů. Navíc v případě, že údaje mají být předávány Komisi, mělo by jejich předání podléhat schválení evropským inspektorem ochrany údajů ⁽³⁴⁾.

Zveřejňování informací

34. 70. bod odůvodnění horizontálního nařízení a důvodové zprávy návrhů uvádí, že se připravují nová pravidla pro zveřejňování informací o příjemcích „zohledňující námitky, které vyslovil Soudní dvůr“ ve věci *Schecke* ⁽³⁵⁾.
35. Evropský inspektor ochrany údajů by rád připomněl, že pravidla pro zveřejňování informací o příjemcích by měla respektovat zásadu proporcionality. Jak potvrdil Soudní dvůr ⁽³⁶⁾, je zapotřebí provést vyvážené poměření základních práv příjemců na ochranu soukromí a údajů a zájmů Evropské unie při zajišťování transparentnosti a řádné správy veřejných prostředků.

⁽³¹⁾ Jak je již stanoveno v článku 16 nařízení o přímých platbách.

⁽³²⁾ Článek 18 nařízení o přímých platbách obsahuje velmi podobné znění.

⁽³³⁾ Čl. 157 odst. 1 první pododstavec nařízení o jednotné společné organizaci trhů uvádí seznam účelů pro poskytování údajů Komisi, ale nestanoví, pro který z těchto účelů mohou být údaje předávány třetím zemím nebo mezinárodním organizacím.

⁽³⁴⁾ Čl. 9 odst. 7 nařízení (ES) č. 45/2001.

⁽³⁵⁾ ESD, 9. listopadu 2010, *Volker und Markus Schecke a Eifert*, spojené věci C-92/09 a C-93/09.

⁽³⁶⁾ ESD, *Schecke*, body 77–88.

36. Je to také důležité, pokud jde o čl. 157 odst. 1 druhý pododstavec nařízení o jednotné společné organizaci trhů, podle kterého mohou být údaje „zveřejněny pod podmínkou ochrany osobních dat a legitimních zájmů podniků při ochraně jejich obchodních tajemství“. Čl. 157 odst. 2 písm. d) a čl. 157 odst. 3 písm. c) zmocňují Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci týkajících se „podmínek a způsobu zveřejňování informací“ a prováděcích aktů týkajících se režimů pro zpřístupnění informací a dokladů veřejnosti.
37. Evropský inspektor ochrany údajů vítá skutečnost, že zveřejňování informací a dokladů bude podléhat ochraně osobních údajů. Základní prvky, jako je účel zveřejňování a rovněž kategorie údajů, které mají být zveřejňovány, by však měly být přesně stanoveny spíše v návrzích než v prováděcích aktech nebo aktech v přenesené pravomoci.

Práva subjektů údajů

38. Práva subjektů údajů by měla být přesně stanovena, zejména pokud jde o právo na informace a právo přístupu. Je to zvláště důležité, pokud jde o článek 81 horizontálního nařízení, podle kterého lze kontrolovat obchodní dokumentaci nejen příjemců, ale také dodavatelů, zákazníků, dopravců a jiných třetích osob. Přestože příjemci si mohou být vědomi, že jsou jejich údaje zpracovávány, měly by být odpovídajícím způsobem informovány také třetí strany, aby si byly vědomy, že by jejich údaje mohly být použity pro účely kontroly (např. prostřednictvím oznámení o ochraně osobních údajů zasláného v okamžiku shromažďování a informací poskytovaných na všech relevantních internetových stránkách a ve všech relevantních dokumentech). Povinnost informovat subjekty údajů, včetně třetích osob, by měla být v návrzích zahrnuta.

Bezpečnostní opatření

39. Měla by být stanovena bezpečnostní opatření, zejména pokud jde o počítačové databáze a systémy. Je zapotřebí přihlídnout k zásadám odpovědnosti a ochrany soukromí již od návrhu. Seznam bezpečnostních opatření, která mají být přijata v souvislosti s těmito počítačovými databázemi a systémy, by měl být zaveden alespoň akty v přenesené pravomoci nebo prováděcími akty. Je to tím důležitější, že osobní údaje zpracovávané v rámci kontrol mohou obsahovat údaje o podezření ze spáchání trestného činu.
40. Evropský inspektor ochrany údajů vítá požadavky stanovené článkem 103 horizontálního nařízení, který se týká důvěrnosti a služebního tajemství, v souvislosti s kontrolami ve smyslu článků 79–88 téhož nařízení.

3. ZÁVĚRY

41. Evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že ústřední aspekty operací zpracování údajů obsažené v návrzích a nezbytná opatření na ochranu údajů by měly být upraveny spíše v hlavních legislativních textech než v aktech v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktech, aby se zvýšila právní jistota:

- zvláštní účel každé operace zpracování údajů by měl být v návrzích výslovně uveden, zejména pokud jde o zveřejňování osobních údajů a jejich mezinárodní předávání,
- měly být přesně stanoveny kategorie údajů, které mají být zpracovávány,
- osobní údaje by měly být zpracovávány, pouze je-li to nezbytné,
- měla by být objasněna práva přístupu, zejména by mělo být upřesněno, že Komise by měla zpracovávat osobní údaje pouze v případech, kdy je to nezbytné, například pro účely kontroly,
- v návrzích by měly být stanoveny maximální lhůty pro uchovávání údajů,
- měla by být přesně stanovena práva subjektů údajů, zejména pokud jde o právo na informace. Mělo by být zajištěno, že nejen příjemci, ale také třetí osoby jsou informovány o tom, že jejich údaje se zpracovávají,
- zvláštní účel(y) a rozsah jejich mezinárodního předávání by měly být omezeny na nezbytné případy a měly by být v návrzích odpovídajícím způsobem stanoveny.

42. Tyto prvky mohou být dále rozpracovány v aktech v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktech. Evropský inspektor ochrany údajů očekává, že bude v tomto ohledu konzultován.
43. Dále by měla být stanovena bezpečnostní opatření, alespoň v prováděcích aktech nebo aktech v přenesené pravomoci, zejména pokud jde o počítačové databáze a systémy. Rovněž je zapotřebí přihlídnout k zásadám odpovědnosti a ochrany soukromí již od návrhu.
44. Konečně s ohledem na skutečnost, že v některých případech mohou být zpracovávány údaje týkající se (podezření ze spáchání) trestného činu (např. v souvislosti s podvodem), může být nezbytná předchozí kontrola příslušnými vnitrostátními orgány pro ochranu údajů nebo evropským inspektorem ochrany údajů.

V Bruselu dne 14. prosince 2011.

Giovanni BUTTARELLI
zástupce evropského inspektora ochrany údajů

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k legislativnímu balíčku věnovanému obětem trestné činnosti, včetně návrhu směrnice, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, a návrhu nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech

(2012/C 35/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, a zejména na čl. 41 odst. 2 uvedeného nařízení,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1 Základní informace

1. Dne 18. května 2011 Komise přijala balíček legislativních nástrojů k ochraně obětí trestné činnosti. Legislativní balíček obsahuje návrh směrnice, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, (dále jen „navrhovaná směrnice“) a návrh nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech (dále jen „navrhované nařízení“) ⁽³⁾. Oba návrhy doprovází sdělení Komise o posílení práv obětí v EU ⁽⁴⁾.
2. Evropský inspektor ochrany údajů nebyl konzultován podle čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001, přestože legislativní podnět byl zařazen do seznamu priorit evropského inspektora ochrany údajů pro legislativní konzultace ⁽⁵⁾. Základem tohoto stanoviska je tedy čl. 41 odst. 2 téhož nařízení. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby byl v preambulích přijatých nástrojů uveden odkaz na toto stanovisko.

1.2 Cíle a oblast působnosti legislativního balíčku

3. Evropský inspektor ochrany údajů vítá cíle politiky legislativního balíčku, kterými je v souladu se Stockholmským programem a jeho akčním plánem posílit práva obětí trestných činů a zajistit, že o jejich potřebu ochrany, pomoci a přístupu ke spravedlnosti bude postaráno ⁽⁶⁾.
4. Navrhovaná směrnice má nahradit rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV o postavení obětí v trestním řízení ⁽⁷⁾. Stanoví minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 275, resp. KOM(2011) 276.

⁽⁴⁾ Viz sdělení Komise – Posílení práv obětí v EU, KOM(2011) 274.

⁽⁵⁾ K dispozici na internetové stránce EIOÚ (<http://www.edps.europa.eu>) v oddíle: Konzultace/Priority (*Consultation/Priorities*).

⁽⁶⁾ Viz sdělení Komise – Posílení práv obětí v EU, op. cit., s. 2.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 1. Důvodová zpráva uznává, že ačkoli v této oblasti došlo ke zlepšení, cíle rámcové směrnice nebyly v plné míře splněny.

Navrhovaná směrnice se zejména snaží zajistit, aby se obětem dostalo slušného zacházení, aby byly brány v úvahu zvláštní potřeby zranitelných obětí, aby byla obětem poskytnuta odpovídající podpora a informace a aby se oběti mohly zúčastnit řízení⁽⁸⁾.

5. Cílem navrhovaného nařízení je zajistit, aby se obětem, které v občanské věci požívají ochrany v jednom členském státě, dostalo stejné míry ochrany v jiném členském státě v případě, že se tam odstěhují, aniž by musely projít samostatným řízením⁽⁹⁾. Toto opatření doplňuje návrh směrnice o evropském ochranném příkazu (dále jen „podnět týkající se evropského ochranného příkazu“), který se zabývá vzájemným uznáváním ochranných opatření v trestních věcech. Podnět týkající se evropského ochranného příkazu, k němuž Evropský inspektor ochrany údajů vydal stanovisko v říjnu 2010⁽¹⁰⁾, v současné době projednává Evropský parlament a Rada.

1.3 Cíl tohoto stanoviska

6. Ochrana soukromí a osobních údajů má ústřední úlohu v prostoru svobody, bezpečnosti a práva, jak je stanoveno ve Stockholmském programu, zejména pak v kontextu soudní spolupráce v trestních věcech. V říjnu 2010 vydal evropský inspektor ochrany údajů stanovisko k podnětu týkajícímu se evropského ochranného příkazu, v němž poukázal na potřebu jednotného režimu ochrany údajů, pokud jde o podněty v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech⁽¹¹⁾. Při této příležitosti evropský inspektor ochrany údajů zdůraznil, že zpracování údajů v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech se vyznačuje zvláštní citlivostí souvisejících osobních údajů a účinky, které může mít zpracování údajů na subjekty údajů⁽¹²⁾. Proto je nezbytné věnovat řádnou pozornost aspektům ochrany údajů souvisejícím s podněty v této oblasti a dle potřeby zavést odpovídající pravidla a ochranná opatření.
7. Podle evropského inspektora ochrany údajů představuje respektování soukromí a osobních údajů zásadní prvek ochrany obětí, kterou mají navrhované nástroje zajistit. Toto stanovisko se proto zaměří na aspekty návrhů týkající se soukromí a předloží náměty na zlepšení nebo posílení ochrany obětí.

2. ANALÝZA NÁVRHŮ

2.1 Směrnice o právech, podpoře a ochraně obětí trestného činu

8. Různá ustanovení navrhované směrnice se přímo či nepřímo zabývají soukromím a ochranou údajů⁽¹³⁾. Obecně řečeno, evropský inspektor ochrany údajů tato ustanovení vítá, protože jejich cílem je ochránit soukromí obětí. Přesto však má evropský inspektor ochrany údajů za to, že standardy ochrany by bylo možné v některých případech posílit a vyjasnit, aniž by byla dotčena jejich povaha minimálních standardů.
9. Připomínky evropského inspektora ochrany údajů se zaměří hlavně na tyto aspekty: 1) článek 23 navrhované směrnice, který se zabývá právem na ochranu soukromí a vztahy s médii; 2) práva obětí na informace a přístup k jejich vlastním osobním údajům; a 3) ochrana důvěrnosti sdělení mezi obětí a službami na podporu obětí. Tyto aspekty budou projednány v následujících pododdílech.

2.1.1 Ochrana soukromí obětí

10. Hlavním věcným ustanovením navrhované směrnice, které se zabývá soukromím, je článek 23 nazvaný „Právo na ochranu soukromí“. Ustanovení čl. 23 odst. 1 uvádí, že „Členské státy zajistí, aby soudní

⁽⁸⁾ Viz sdělení Komise – Posílení práv obětí v EU, op. cit., s. 8.

⁽⁹⁾ Tamtéž.

⁽¹⁰⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 5. října 2010 k evropskému ochrannému příkazu a k evropskému vyšetřovacímu příkazu v trestních věcech (Úř. věst. C 355, 29.12.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Tamtéž, zejména viz oddíl II stanoviska.

⁽¹²⁾ Tamtéž, bod 1.

⁽¹³⁾ Viz zejména 22. bod odůvodnění, který uznává, že ochrana soukromí obětí může být důležitým prostředkem, jak zabránit další viktimizaci; 27. bod odůvodnění, který odkazuje na ochranu osobních údajů přiznanou fyzickým osobám podle rámcové směrnice Rady 2008/977/SVV a Úmluvy Rady Evropy č. 108; článek 21, který se zmiňuje o opatřeních na zamezení zbytečného dotazování týkajícího se soukromého života obětí, který nesouvisí s trestným činem, a opatření, jež umožňují konání soudního jednání bez přítomnosti veřejnosti; článek 23, který se zabývá právem na ochranu soukromí a jednáním médií.

orgány mohly během soudního řízení přijmout vhodná opatření na ochranu soukromí a fotografií obětí a jejich rodinných příslušníků.“ K tomuto ustanovení má evropský inspektor ochrany údajů několik připomínek.

11. Za prvé čl. 23 odst. 1 nepokrývá úplné právo na ochranu soukromí obětí trestného činu. Ustanovení je ve své oblasti působnosti daleko omezenější, protože prostě stanoví pravomoc „soudních orgánů“ vydávat ochranná opatření „během soudního řízení“. Ochrana soukromí by však neměla být zaručena pouze „během soudního řízení“, ale i během vyšetřování a přípravného řízení. Obecněji řečeno, soukromí by mělo být dle potřeby zajištěno od prvního kontaktu s příslušnými orgány a rovněž po skončení soudního řízení.
12. V této souvislosti stojí za to zmínit, že několik mezinárodních nástrojů přijalo v porovnání s čl. 23 odst. 1 náročnější přístup. Například doporučení Rady Evropy Rec(2006) 8 týkající se pomoci obětem trestného činu stanoví, že „[s]táty by měly přijmout vhodná opatření s cílem v co největší míře se vyhnout zasahování do soukromého a rodinného života obětí a chránit osobní údaje obětí, zvláště během vyšetřování a trestního stíhání“ (doplněno zvýraznění) ⁽¹⁴⁾. Ostatní nástroje obsahují podobná ustanovení ⁽¹⁵⁾.
13. S ohledem na výše uvedené evropský inspektor ochrany údajů doporučuje doplnit do článku 23 první odstavec, který by obecněji uváděl, že členské státy zaručí v co nejvyšší míře ochranu soukromého a rodinného života obětí, jakož i ochranu osobních údajů obětí od prvního kontaktu s úředními orgány a po uzavření trestního řízení. Dále by stávající čl. 23 odst. 1 měl být upraven tak, aby soudním orgánům umožňoval vydávat ochranná opatření i „během vyšetřování trestného činu“.
14. Za druhé čl. 23 odst. 1 neobsahuje žádný náznak obsahu konkrétních opatření, která mohou soudní orgány přijmout na ochranu práva oběti na soukromí. Evropský inspektor ochrany údajů chápe záměr ponechat členským státům v této oblasti maximální míru flexibility. Větší přesnost by však mohla být užitečná. Návrh by zejména mohl uvádět seznam minimálních opatření, která mohou soudní orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijímat na ochranu soukromí oběti ⁽¹⁶⁾. Tento seznam by mohl zahrnovat například následující kategorie opatření:
 - zákaz zveřejnění nebo omezení zveřejnění informací týkajících se totožnosti a místa pobytu obětí nebo rodinných příslušníků v relevantních případech a za konkrétních podmínek (jak uvádí 22. bod odůvodnění),
 - příkaz k odstranění určitých důvěrných údajů ze spisu nebo zákaz zveřejňování konkrétních informací,
 - omezení zveřejňování citlivých informací v rozsudcích a jiných rozhodnutích, která se běžně zveřejňují.
15. Za třetí článek 23 neobsahuje žádné ustanovení, které by zaručovalo důvěrnost informací v držení veřejných orgánů. V tomto ohledu opět poskytuje užitečné příklady výše citované doporučení Rady Evropy Rec(2006) 8. V bodě 11 doporučení stanoví, že státy by měly požadovat, aby všechny agentury, které jsou v kontaktu s oběťmi, přijaly jasné standardy, podle nichž mohou třetí straně sdělovat informace získané od oběti nebo týkající se oběti pouze pod podmínkou, že oběť dala k takovému sdělení výslovný souhlas nebo k takovému kroku existuje zákonný požadavek či oprávnění. Evropský inspektor ochrany údajů naléhavě žádá zákonodárce, aby do navrhované směrnice podobné ustanovení doplnil.

⁽¹⁴⁾ Bod 10.8 doporučení Rady Evropy Rec(2006) 8.

⁽¹⁵⁾ Viz např. návrh úmluvy OSN o spravedlnosti a pomoci obětem trestných činů a zneužití moci, čl. 5 odst. 2 písm. g), článek 6, čl. 8 odst. 6 písm. g); hlavní směry Výboru ministrů o ochraně obětí teroristických činů, přijaté dne 2. března 2005, bod VIII; hlavní směry týkající se ochrany dětských obětí a svědků trestných činů, ECOSOC Res 2005/20, 2005, body 8(a), 26 až 28.

⁽¹⁶⁾ To je v souladu s přístupem článku 21 o právu na ochranu zranitelných obětí během trestního řízení.

2.1.2 Soukromí a média

16. Čl. 23 odst. 2 stanoví, že „Členské státy učiní opatření, kterými podpoří média, aby přijala a respektovala samoregulační opatření pro ochranu soukromí, osobní nedotknutelnosti a osobních údajů obětí.“ I zde návrh přijal minimalistický přístup v tom smyslu, že pouze odkázal na nástroj samoregulace.
17. Evropský inspektor ochrany údajů chápe důvody k zaujetí obezřetného postoje k tomuto tématu a obecně s přístupem Komise souhlasí. Vztah mezi médii a soukromím je mimořádně citlivý a složitý. Je to také oblast, kde v rámci hranic stanovených Listinou základních práv EU a Evropskou úmluvou o lidských právech mohou hrát různou úlohu odlišné tradice a kulturní rozdíly mezi členskými státy. Tento přístup by byl rovněž zřejmě v souladu se současným rámcem ochrany údajů (článek 9 směrnice 95/46/ES), který členskými státy ponechává určitý prostor, pokud jde o zpracování údajů prováděné pro účely žurnalistiky nebo uměleckého či literárního vyjádření⁽¹⁷⁾.
18. Pokud jde o samoregulaci, evropský inspektor ochrany údajů je přesvědčen, že tento nástroj může hrát důležitou úlohu při sladování soukromí a svobody projevu. Dále čl. 23 odst. 2 odráží přístup, který přijalo doporučení Rec(2006) 8, jež také stanoví, že státy by měly povzbuzovat média, aby přijímala a dodržovala samoregulační opatření s cílem chránit soukromí a osobní údaje obětí⁽¹⁸⁾. Samoregulační nástroje mohou působit i v kombinaci s vnitrostátními rámcovými ustanoveními, tato ustanovení by však měla být v souladu s judikaturou ESLP k článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech⁽¹⁹⁾.

2.1.3 Specifické informace a práva přístupu

19. Evropský inspektor ochrany údajů konstatuje, že článek 3 navrhované směrnice, který se zabývá právem obdržet informace od prvního kontaktu s příslušným orgánem, nezmiňuje informace týkající se ochrany údajů. Aby byla zajištěna odpovídající ochrana jejich osobních údajů, měly by oběti ve vhodné dobu vždy získat všechny informace nutné k tomu, aby mohly plně porozumět způsobu, jakým budou jejich osobní údaje zpracovávány.
20. Evropský inspektor ochrany údajů proto doporučuje doplnit do článku 3 další ustanovení, které upřesní, že obětem by měly být poskytnuty informace týkající se dalšího zpracování jejich osobních údajů v souladu s článkem 10 směrnice 95/46/ES. Kromě toho by měl zákonodárce zvážit zařazení pravidel pro přístup obětí k jejich osobním údajům při současné ochraně oprávněných zájmů týkajících se vyšetřování trestného činu a trestního stíhání.

2.1.4 Důvěrnost sdělení mezi oběťmi a službami na podporu obětí

21. Navrhovaná směrnice uznává právo obětí trestného činu získat podporu od chvíle spáchání trestného činu, jakož i po celou dobu trestního řízení a po jeho skončení, podle potřeb obětí⁽²⁰⁾. Některé kategorie obětí, jako např. oběti sexuálního násilí, trestných činů souvisejících s genderem, rasovou nenávistí či jiných trestných činů z nenávisti nebo oběti terorismu, mohou vyžadovat služby podpory specialistů⁽²¹⁾, včetně podpory psychologické. V těchto případech by měla být sdělení mezi obětí

⁽¹⁷⁾ Článek 9 směrnice 95/46/ES uvádí, že členské státy stanoví pro zpracování osobních údajů prováděné výlučně pro účely žurnalistiky nebo uměleckého či literárního projevu, odchylky a výjimky, pokud se ukáží jako nezbytné pro uvedení práva na soukromí do souladu s předpisy upravujícími svobodu projevu.

⁽¹⁸⁾ Bod 10.9 doporučení Rady Evropy Rec(2006) 8.

⁽¹⁹⁾ Čl. 10 odst. 2 Evropské úmluvy o lidských právech dovoluje pouze omezení svobody projevu, která „stanoví zákon“ a která jsou „nezbytná v demokratické společnosti“ při ochraně konkrétních a důležitých veřejných zájmů (jako je národní bezpečnost, územní celistvost, předcházení nepokojům a zločinnosti, zdraví a morálka) nebo při ochraně pověsti nebo práv jiných. Ve svém stanovisku ve věci *Satakunnan* (věc C-73/07, *Tietosuoja- ja valtuutettu proti Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia*, [2008] Sb. rozh. I-9831) generální advokátka Kokottová správně konstatovala, že „[p]řísné použití ochrany údajů by mohlo citelně omezit svobodu projevu. Investigativní žurnalistika by byla do značné míry vyloučena, pokud by sdělovací prostředky směly zpracovávat a zveřejnit osobní informace pouze se souhlasem dotčené osoby nebo po jejím informování. Na druhou stranu je zjevné, že sdělovací prostředky mohou do soukromí jednotlivců neoprávněně zasáhnout (17). Je tedy třeba nalézt rovnováhu.“ (bod 43).

⁽²⁰⁾ Viz 13. bod odůvodnění a článek 7 navrhované směrnice.

⁽²¹⁾ Tamtéž.

a odborníky poskytujícími služby podpory odpovídajícím způsobem chráněna před zveřejněním. Pokud se tak nestane, může být oběť odrazována od svobodné komunikace se svým poradcem. Evropský inspektor ochrany údajů tedy vítá požadavek v článku 7, podle něhož musí být služby podpory pro oběti „důvěrné“. Je však skutečně nezbytné vyjasnit rozsah a důsledky takové důvěrnosti.

22. Navrhovaná směrnice zejména neupřesňuje, zda by sdělení, která si vymění oběti s poskytovateli služeb podpory, měla být považována za „výsadní“ v tom smyslu, že jejich zveřejnění v průběhu soudního řízení bude vyloučeno či jinak omezeno. Obvykle by tomu tak bylo v případě, že poskytovatel služeb podpory je zdravotník, který podléhá povinnosti zachovat profesní tajemství. Lze si však představit případy, kdy podporu neposkytují odborníci tohoto druhu. V těchto situacích je sporné, zda by oběť byla před zveřejněním chráněna.
23. Evropský inspektor ochrany údajů proto doporučuje specifikovat, že oběť těchto konkrétních trestných činů by měla mít právo v jakémkoli soudním nebo správním řízení odmítnout zveřejnění důvěrných sdělení v rámci komunikace s poskytovatelem služby podpory a že tato sdělení lze předat třetí straně pouze se souhlasem oběti. Obvykle by tomu tak mělo být v jakémkoli trestním řízení, aniž by byly dotčeny oprávněné a řádně odůvodněné zájmy týkající se vyšetřování nebo trestního stíhání (tzn. shromažďování nepostradatelných důkazů soudními orgány).

2.2 Nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech

2.2.1 Použitelnost právních předpisů o ochraně údajů

24. Jak již bylo zmíněno, navrhované nařízení doplňuje podnět týkající se evropského ochranného příkazu, který se zabývá vzájemným uznáváním ochranných opatření v trestních věcech. Protože se navrhované nařízení týká soudní spolupráce v občanských věcech, které mají přeshraniční důsledky ⁽²²⁾, spadá jeho použití do oblasti bývalého prvního pilíře, a proto také do oblasti působnosti směrnice 95/46/ES ⁽²³⁾. V případě podnětu týkajícího se evropského ochranného příkazu tomu tak nebylo.
25. Evropský inspektor ochrany údajů proto doporučuje, aby byl odkaz na směrnici 95/46/ES zařazen alespoň do bodů odůvodnění návrhu s prohlášením, že osobní údaje zpracovávány podle tohoto nařízení by měly být chráněny v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES.

2.2.2 Informace, jež mají být poskytnuty osobě, která představuje nebezpečí

26. Podle článku 5 navrhovaného nařízení strana, která se hodlá v jiném členském státě dovolávat ochranného příkazu, předloží příslušným orgánům osvědčení. Osvědčení se vydává podle standardního formuláře stanoveného v příloze navrhovaného nařízení. Příloha obsahuje osobní údaje chráněné osoby i osoby, která představuje nebezpečí, například jejich totožnost a místo pobytu, a popis ochranného opatření. Evropský inspektor ochrany údajů uznává, že osobní údaje obsažené v osvědčení podle požadavků v příloze jsou v zásadě přiměřené, podstatné a nepřesahují míru s ohledem na účel, pro který byly shromážděny.
27. Z návrhu však není dostatečně jasné, které osobní údaje chráněné osoby budou sděleny osobě, která představuje nebezpečí, zejména podle článku 13 ⁽²⁴⁾. V této souvislosti se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že osoba, která představuje nebezpečí, by měla získat pouze ty osobní údaje, které jsou naprosto nezbytné pro výkon daného opatření. Kromě toho by se dané sdělení mělo v co největší možné míře vyhnout zveřejnění adresy či jiných kontaktních údajů týkajících se chráněné osoby ⁽²⁵⁾. Takové omezení by mělo být upřesněno v textu článku 13.

⁽²²⁾ Viz článek 81 SFEU, tzn. dřívější článek 65 Smlouvy o ES.

⁽²³⁾ Směrnice 95/46/ES se nepoužije na zpracování osobních údajů prováděného pro výkon takových činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství, jaké jsou uvedeny v hlavě V a VI Smlouvy o Evropské unii, a v každém případě na zpracování, které se týká veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu a činnosti státu v oblastech trestního práva (viz článek 3 směrnice).

⁽²⁴⁾ Článek 13 se týká povinnosti poskytovat informace osobě, která představuje riziko.

⁽²⁵⁾ V této souvislosti viz stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 5. října 2010 k evropskému ochrannému příkazu a k evropskému vyšetřovacímu příkazu v trestních věcech, op. cit., body 45–49.

3. ZÁVĚRY

28. Evropský inspektor ochrany údajů vítá cíle politiky obou posuzovaných návrhů a obecně sdílí přístup Komise. Přesto však má za to, že ochranu soukromí a osobních údajů obětí v navrhované směrnici by bylo možné v některých případech posílit a vyjasnit.
29. Pokud jde o navrhovanou směrnici o právech, podpoře a ochraně obětí trestného činu, evropský inspektor ochrany údajů zákonodárci doporučuje:
- zařadit do článku 23 obecné ustanovení o ochraně soukromí a osobních údajů, které by uvádělo, že členské státy zaručí v co nejvyšší míře ochranu soukromého a rodinného života obětí, jakož i ochranu osobních údajů obětí od prvního kontaktu s úředními orgány, po celou dobu všech soudních řízení a po těchto řízeních. Dále by stávající čl. 23 odst. 1 měl být upraven tak, aby soudním orgánům umožňoval vydávat ochranná opatření i „během vyšetřování trestného činu“,
 - upřesnit v čl. 23 odst. 1 seznam minimálních opatření (podle bodu 14), která mohou soudní orgány přijmout na ochranu soukromí a fotografií obětí a jejich rodinných příslušníků,
 - stanovit, že státy mají požadovat, aby všechny orgány, které jsou v kontaktu s oběťmi, přijaly jasné standardy, podle nichž mohou třetí straně sdělovat informace získané od oběti nebo týkající se oběti pouze pod podmínkou, že oběť dala k takovému sdělení výslovný souhlas nebo k takovému kroku existuje zákonný požadavek či oprávnění,
 - zařadit do článku 3 požadavek, aby byly obětem poskytnuty informace týkající se dalšího zpracování jejich osobních údajů v souladu s článkem 10 směrnice 95/46/ES, a zvážit zařazení konkrétních ustanovení o právu přístupu oběti k jejím osobním údajům,
 - vyjasnit oblast působnosti požadavku na důvěrnost služeb podpory obětí podle článku 7 specifikováním toho, že oběť má právo v jakémkoli soudním nebo správním řízení odmítnout zveřejnění důvěrných sdělení v rámci komunikace s poskytovatelem služby podpory a že tato sdělení lze v zásadě předat třetí straně pouze se souhlasem oběti (viz konkrétně body 22–23).
30. Pokud jde o navrhované nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech, evropský inspektor ochrany údajů zákonodárci doporučuje:
- zařadit alespoň do bodů odůvodnění návrhu odkaz na směrnici 95/46/ES s prohlášením, že osobní údaje zpracovávány podle nařízení by měly být chráněny v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES,
 - v článku 13 jasně uvést, že osobě, která představuje nebezpečí, by měly být sděleny pouze ty osobní údaje chráněné osobou, které jsou naprosto nezbytné pro výkon daného opatření. Dané sdělení by se mělo v co největší možné míře vyhnout zveřejnění adresy či jiných kontaktních údajů týkajících se chráněné osoby.

V Bruselu dne 17. října 2011.

Giovanni BUTTARELLI
zástupce evropského inspektora ochrany údajů

Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států

(2012/C 35/03)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 7 a 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, a zejména na článek 41 uvedeného nařízení ⁽²⁾,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1 Konzultace evropského inspektora ochrany údajů a cíl stanoviska

1. Dne 28. listopadu 2011 přijala Komise návrh rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících (PNR) a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států ⁽³⁾ (dále jen: „dohoda“).
2. Dne 9. listopadu 2011 byl evropský inspektor ochrany údajů neformálně konzultován ve věci předlohy návrhu v rámci zrychleného postupu. Dne 11. listopadu 2011 vydal řadu neveřejných připomínek. Cílem tohoto stanoviska je uvedené připomínky doplnit ve světle stávajícího návrhu a zveřejnit názory evropského inspektora ochrany údajů. Toto stanovisko vychází i z řady předešlých zásahů evropského inspektora ochrany údajů a pracovní skupiny zřízené podle článku 29 týkajících se jmenné evidence cestujících (Passenger Name Records, PNR).

1.2 Souvislosti návrhu

3. Cílem dohody je poskytnout řádný právní základ pro předávání údajů PNR z EU do Spojených států. Základem předávání je v současné době dohoda z roku 2007 ⁽⁴⁾, protože Parlament se rozhodl odložit své hlasování o souhlasu, než budou splněny jeho připomínky týkající se ochrany údajů. Ve svém usnesení ze dne 5. května 2010 ⁽⁵⁾ uvedl Parlament tyto požadavky:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 807 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracování údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států (Úř. věst. L 204, 4.8.2007, s. 18).

⁽⁵⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. května 2010 o zahájení jednání o dohodách o jmenné evidenci cestujících se Spojenými státy americkými, Austrálií a Kanadou (Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 70). Viz rovněž usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. března 2003 o předávání osobních údajů leteckými společnostmi v případě transatlantických letů (Úř. věst. C 61 E, 10.3.2004, s. 381), z 9. října 2003 o předávání osobních údajů leteckými společnostmi v případě transatlantických letů: stav jednání s USA (Úř. věst. C 81 E, 31.3.2004, s. 105), ze dne 31. března 2004 o návrhu rozhodnutí Komise o přiměřenosti úrovně ochrany osobních údajů obsažených ve jmenné evidenci cestujících v letecké dopravě (PNR) předávané Úřadu pro cla a ochranu hranic Spojených států (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 665), doporučení Radě ze dne 7. září 2006 k jednáním o dohodě se Spojenými státy americkými o využívání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) k předcházení a potírání terorismu a přeshraničních trestných činů, včetně organizovaného zločinu (Úř. věst. C 305 E, 14.12.2006, s. 250), usnesení ze dne 14. února 2007 o SWIFT, dohodě o PNR a transatlantickém dialogu na tato témata (Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 349) a usnesení ze dne 12. července 2007 o dohodě o PNR se Spojenými státy americkými (Přijaté texty, P6_TA(2007)0347). Vše k dispozici na adrese <http://www.europarl.europa.eu>

- dodržování vnitrostátních i evropských právních předpisů týkajících se ochrany údajů,
 - posouzení dopadů na soukromí před přijetím jakéhokoli legislativního nástroje,
 - test proporcionality, který prokáže, že stávající právní nástroje nejsou dostatečné,
 - přísné omezení účelu ⁽⁶⁾ a omezení používání údajů PNR podle jednotlivých případů na určité trestné činy či hrozby,
 - omezení množství shromažďovaných údajů,
 - omezené doby uchovávání údajů,
 - zákaz vyhledávání dalších údajů či profilování,
 - zákaz automatických rozhodnutí s významným dopadem na občany ⁽⁷⁾,
 - vhodné mechanismy nezávislého přezkumu, soudního dohledu a demokratické kontroly,
 - všechna mezinárodní předání údajů by měla splňovat normy EU pro ochranu údajů a podléhat zjištění odpovídající úrovni ochrany.
4. Stávající dohodu je třeba posuzovat v kontextu globálního přístupu k PNR, který zahrnuje jednání s dalšími třetími zeměmi (jmenovitě s Austrálií ⁽⁸⁾ a Kanadou ⁽⁹⁾) a návrh systému PNR na úrovni EU ⁽¹⁰⁾. Rovněž spadá do oblasti působnosti současných jednání o dohodě mezi EU a USA o výměně osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech ⁽¹¹⁾. Bráno z širšího hlediska, dohoda byla parafována několik málo týdnů před očekávaným přijetím návrhů na přezkum obecného rámce pro ochranu údajů ⁽¹²⁾.
5. Evropský inspektor ochrany údajů vítá tento globální přístup, jehož cílem je zajistit jednotný právní rámec pro dohody o PNR v souladu s právními požadavky EU. Vyjadřuje však politování nad tím, že daný časový harmonogram neumožňuje v praxi zabezpečit soulad těchto dohod s novými pravidly EU o ochraně údajů. Chtěl by též připomenout, že obecná dohoda mezi EU a USA o výměnách údajů by měla být použitelná na dohodu mezi EU a USA o PNR.
-
- ⁽⁶⁾ Omezení na účely vymáhání práva a zajištění bezpečnosti v případech organizované a mezinárodní trestné činnosti nebo v případech mezinárodního terorismu, a to na základě právních definic uvedených v rámcovém rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3) a v rámcovém rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).
- ⁽⁷⁾ „[V] žádném případě nesmí být přijato jakékoliv rozhodnutí o „bezletové zóně“ nebo rozhodnutí o vyšetřování či stíhání pouze na základě výsledků automatického vyhledávání či prohledávání databází.“
- ⁽⁸⁾ Dohoda mezi Evropskou unií a Austrálií o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání australské správě pro celní a ochranu hranic, podepsaná dne 29. září 2011.
- ⁽⁹⁾ Dohoda mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady o zpracovávání a předávání předběžných informací o cestujících a záznamů o knihování cestujících (Úř. věst. L 82, 21.3.2006, s. 15).
- ⁽¹⁰⁾ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (KOM/2011/0032 v konečném znění).
- ⁽¹¹⁾ Dne 3. prosince 2010 Rada souhlasila se zahájením jednání o dohodě mezi EU a USA o ochraně osobních údajů při jejich předávání a zpracování pro účely prevence, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestných činů, včetně terorismu, v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. Viz tisková zpráva Komise na adrese <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/1661>
- ⁽¹²⁾ Viz sdělení Komise o komplexním přístupu k ochraně osobních údajů v Evropské unii, 4.11.2010, KOM(2010) 609 v konečném znění a návazné dokumenty.

2. OBECNÉ POZNÁMKY

6. Podle Listiny základních práv Evropské unie musí být jakékoli omezení základních práv a svobod nezbytné, přiměřené a stanovené právními předpisy. Jak opakovaně prohlásil evropský inspektor ochrany údajů⁽¹³⁾ a pracovní skupina zřízená podle článku 29⁽¹⁴⁾, nezbytnost a přiměřenost systémů PNR a hromadného předávání údajů PNR do třetích zemí nebyla dosud prokázána. Tento názor sdílí i Evropský hospodářský a sociální výbor a agentura pro základní práva⁽¹⁵⁾. Níže uvedenými konkrétními připomínkami není dotčeno toto úvodní a základní zjištění.
7. Ačkoli tato dohoda obsahuje určitá zlepšení oproti dohodě z roku 2007 a zahrnuje přiměřená ochranná opatření pro bezpečnost údajů a dohled nad nimi, zdá se, že nebyla splněna žádná z hlavních připomínek vyjádřených ve výše uvedených stanoviscích, ani podmínky, jejichž splnění požadoval Evropský parlament pro vydání svého souhlasu⁽¹⁶⁾.

3. KONKRÉTNÍ POZNÁMKY

3.1 Je třeba vyjasnit účel

8. Čl. 4 odst. 1 dohody uvádí, že Spojené státy zpracovávají údaje PNR za účelem předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání a) teroristických trestných činů a souvisejících trestných činů a b) trestných činů, které jsou postižitelné trestem odnětí svobody na dobu tří let nebo více a jsou mezinárodní povahy. Některé z těchto pojmů jsou dále definovány.
9. Ačkoli tyto definice jsou přesnější než v dohodě z roku 2007, stále jsou zde některé neurčité pojmy a výjimky, které by mohly být v rozporu s omezením účelu a mohly by narušit právní jistotu. Konkrétně:
- v čl. 4 odst. 1 písm. a) bodě i) by se formulace „chování, které (...) má zjevně zastrašit [obyvatelstvo] nebo [je] k něčemu přinutit“ [nebo] „ovlivnit politiku vlády“ mohla vztahovat i na činnosti, které nelze považovat za teroristické trestné činy podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV⁽¹⁷⁾. Aby byla tato možnost vyloučena, měly by být vyjasněny pojmy „má zjevně“, „zastrašit“ a „ovlivnit“,
 - čl. 4 odst. 1 písm. b) by měl obsahovat konkrétní výčet trestných činů. Odkaz v podobě formulace „jiných trestných činů, které jsou postižitelné trestem odnětí svobody na dobu tří let nebo více“ není dostačující, protože tato hranice zahrnuje v USA a v EU a v jednotlivých členských státech EU a státech USA různé trestné činy,

⁽¹³⁾ Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 25. března 2011 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti; stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 15. července 2011 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody mezi Evropskou unií a Austrálií o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání australské správě pro cla a ochranu hranic; stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 19. října 2010 o globálním přístupu k přenosům údajů jmenné evidence cestujících (PNR) do třetích zemí a stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ze dne 20. prosince 2007 k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o používání jmenné evidence cestujících pro účely vynucování práva. Vše k dispozici na adrese <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁴⁾ Stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 stanoviska č. 10/2011 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti; stanovisko č. 7/2010 o sdělení Evropské komise o globálním přístupu k přenosům údajů jmenné evidence cestujících do třetích zemí; stanovisko č. 5/2007 k další dohodě mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracování údajů jmenné evidence cestujících (PNR) a jejich předávání leteckými dopravci Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států uzavřené v červenci 2007 a stanovisko č. 4/2003 k úrovni ochrany zaručené pro přenos údajů o cestujících ve Spojených státech. Vše k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/wpdocs/2011_en.htm

⁽¹⁵⁾ Stanovisko agentury FRA ze dne 14. června 2011 k návrhu směrnice o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (k dispozici na adrese <http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/FRA-PNR-Opinion-June2011.pdf>) a stanovisko EHSV ze dne 5. května 2011 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o používání údajů ze jmenné evidence cestujících pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (k dispozici na adrese <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.soc-opinions15579>).

⁽¹⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 5.

⁽¹⁷⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3).

- drobné přestupky by měly být z účelu této dohody výslovně vyloučeny,
- v čl. 4 odst. 2 by měl být pojem „vážné ohrožení“ definován a použití údajů PNR „pokud to nařídí soud“ by mělo být omezeno na případy uvedené v čl. 4 odst. 1,
- podobně, aby se předešlo použití čl. 4 odst. 3 pro účely, jako je pohraniční kontrola, by mělo být upřesněno, že pouze osoby podezřelé z účasti na kterémkoli z trestných činů uvedených v čl. 4 odst. 1 mohou být „podrobeny detailnějšímu výsledku či vyšetřování“.

3.2 Seznam předávaných údajů PNR by měl být zúžen

10. Příloha I dohody obsahuje 19 typů údajů, které budou zasílány do USA. Většina z nich také obsahuje různé kategorie údajů a je totožná s poli údajů v dohodě z roku 2007, která již evropský inspektor ochrany údajů a pracovní skupina zřízená podle článku 29 považovali za nepřiměřená⁽¹⁸⁾.
11. To se týká zejména pole „obecné poznámky včetně informací OSI (další služební informace)⁽¹⁹⁾, SSI (zvláštní služební informace)⁽²⁰⁾ a SSR (zvláštní služební požadavek)⁽²¹⁾“, které mohou odhalovat údaje týkající se náboženského přesvědčení (např. upřednostňované jídlo) nebo zdraví (např. žádost o invalidní vozík). Takové citlivé údaje by měly být ze seznamu výslovně vyloučeny.
12. Při posuzování přiměřenosti seznamu je třeba vzít v úvahu, že kvůli předávání předem (čl. 15 odst. 3 dohody) se budou tyto kategorie týkat nejen skutečných cestujících, ale i osob, které nakonec nepoletí (např. v důsledku zrušení letu).
13. Kromě toho by existence otevřených datových polí mohla narušit právní jistotu. Kategorie, jako jsou „veškeré dostupné kontaktní informace“, „veškeré informace o zavazadlech“ a „obecné poznámky“, by měly být lépe definovány.
14. Seznam by tedy měl být zúžen. V souladu se stanoviskem pracovní skupiny zřízené podle článku 29⁽²²⁾ se domníváme, že údaje by měly být omezeny na tyto informace: lokalizační kód záznamu PNR, datum rezervace, den (dny) zamýšlené cesty, jméno cestujícího, další jména v PNR, celá cestovní trasa, identifikátory pro bezplatné letenky, jednosměrné letenky, údaje o vystavení letenky, údaje pole ATFQ (Automated Ticket Fare Quote), číslo letenky, datum vystavení letenky, historie případů, kdy se cestující nedostavil k odletu, počet zavazadel, čísla jmenovek na zavazadlech, informace o případech, kdy se cestující dostavil na letiště bez rezervace a byl připraven k odletu, počet zavazadel na každý segment, dobrovolné/nedobrovolné zvýšení třídy, historické změny údajů PNR týkající se výše uvedených položek.

3.3 DHS (ministerstvo vnitřní bezpečnosti) by nemělo zpracovávat citlivé údaje

15. Článek 6 dohody uvádí, že DHS automaticky vytřídí a „zamaskuje“ citlivé údaje. Citlivé údaje však budou uloženy nejméně 30 dní a ve zvláštních případech je lze využít (čl. 6 odst. 4). Evropský inspektor ochrany údajů by chtěl zdůraznit, že i po „zamaskování“ budou tyto údaje stále „citlivé“ a budou se týkat identifikovatelných fyzických osob.
16. Jak evropský inspektor ochrany údajů již uvedl, DHS by nemělo zpracovávat citlivé údaje týkající se občanů EU, ani pokud budou po obdržení „zamaskovány“. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje v textu dohody specifikovat, že letečtí dopravci by neměli předávat citlivé údaje DHS.

⁽¹⁸⁾ Viz výše uvedená stanoviska evropského inspektora ochrany údajů a pracovní skupiny zřízené podle článku 29.

⁽¹⁹⁾ Other Service related Information (další služební informace).

⁽²⁰⁾ Special Services Information (zvláštní služební informace).

⁽²¹⁾ Special Service Requests (zvláštní služební požadavky).

⁽²²⁾ Viz výše citované stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 stanoviska č. 4/2003.

3.4 Doba uchovávání údajů je příliš dlouhá

17. Článek 8 uvádí, že údaje PNR budou uchovávány v aktivní databázi po dobu až pěti let a následně budou převedeny do nečinné databáze a uloženy po dobu až deseti let. Tato maximální doba uchovávání údajů v délce patnácti let je jasně nepřiměřená bez ohledu na to, zda jsou údaje uchovávány v „aktivní“ nebo „nečinné“ databázi, jak již zdůraznil evropský inspektor ochrany údajů a pracovní skupina zřízená podle článku 29.
18. Čl. 8 odst. 1 upřesňuje, že data budou „anonymizována a zamaskována“ šest měsíců poté, co je DHS obdrží. Avšak jak „zamaskované“ údaje, tak i údaje uložené v „nečinné databázi“ představují osobní údaje, dokud nejsou anonymizovány. Údaje by tedy měly být anonymizovány (nevratně) nebo vymazány ihned po provedení analýzy nebo po nejvýše šesti měsících.

3.5 Použití metody „push“ a četnost předávání

19. Evropský inspektor ochrany údajů vítá čl. 15 odst. 1, který uvádí, že údaje budou předávány pomocí metody „push“. Čl. 15 odst. 5 však vyžaduje, aby dopravci za výjimečných okolností k údajům PNR „poskytli přístup“. Aby bylo s konečnou platností vyloučeno použití systému „pull“ a s ohledem na obavy, které nedávno znovu zdůraznila pracovní skupina zřízená podle článku 29⁽²³⁾, důrazně doporučujeme, aby dohoda výslovně zakazovala možnost samostatného přístupu úředníků USA k údajům prostřednictvím systému „pull“.
20. V dohodě by měl být definován počet a periodicita předání údajů ze strany leteckých dopravců pro DHS. Za účelem posílení právní jistoty by měly být popsány podrobněji také podmínky, za nichž budou další předání možná.

3.6 Zabezpečení údajů

21. Evropský inspektor ochrany údajů vítá článek 5 dohody o zabezpečení a integritě údajů, zejména pak povinnost informovat dotčené jedince o tom, že došlo k narušení soukromí. Měly by však být vyjasněny tyto prvky oznámení o narušení bezpečnosti údajů:
- příjemci oznámení: mělo by být upřesněno, které „příslušné evropské orgány“ by měly být informovány. V každém případě by tyto orgány měly zahrnovat vnitrostátní orgány ochrany údajů. Informován by měl být i příslušný orgán v USA,
 - prahová hodnota oznámení těmto orgánům: mělo by být definováno, co představuje „významné narušení soukromí“,
 - měl by být upřesněn obsah oznámení fyzickým osobám a orgánům.
22. Evropský inspektor ochrany údajů podporuje povinnost evidovat či dokumentovat všechny přístupy a zpracování týkající se PNR, protože díky tomu bude možné ověřovat, zda DHS použilo údaje PNR řádně a zda nedošlo k neoprávněnému přístupu do systému.

3.7 Dozor a vynucování

23. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že dodržování záruk týkajících se ochrany údajů v dohodě bude podléhat nezávislému doзору a dohledu inspektorů příslušných ministerstev pověřených ochranou údajů, jako je např. vedoucí inspektor DHS, jak stanoví čl. 14 odst. 1. V zájmu zajištění účinného

⁽²³⁾ Viz dopis ze dne 19. ledna 2011 od pracovní skupiny zřízené podle článku 29 komisaře Malmströmové ve věci dohod EU o PNR s USA, Kanadou a Austrálií.

výkonu práv subjektů údajů by však evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní orgány ochrany údajů měli spolupracovat s DHS na postupech a způsobech výkonu těchto práv⁽²⁴⁾. Evropský inspektor ochrany údajů by uvítal odkaz na tuto spolupráci uvedený v dohodě.

24. Evropský inspektor ochrany údajů důrazně podporuje právo na nápravu „bez ohledu na státní příslušnost, zemi původu nebo místo bydliště“, které stanoví druhý pododstavec čl. 14 odst. 1. Vyjadřuje však politování nad tím, že článek 21 výslovně uvádí, že dohoda „nevytváří ani neuděluje podle práva Spojených států žádné právo ani výhodu žádné osobě ani veřejnému či soukromému subjektu“. I pokud bude na základě dohody přiznáno právo na „soudní přezkum“ v USA, nemusí být toto právo rovnocenné právu na účinnou soudní nápravu v EU, zejména s ohledem na omezení uvedené v článku 21.

3.8 Další předávání ve vnitrostátním a mezinárodním měřítku

25. Článek 16 dohody zakazuje předávání údajů vnitrostátním orgánům, které neposkytují PNR záruky „rovnocenné nebo srovnatelné“ se zárukami stanovenými v této dohodě. Evropský inspektor ochrany údajů toto ustanovení vítá. Seznam orgánů, které by mohly obdržet údaje PNR, by však měl být dále upřesněn. Pokud jde o mezinárodní předání, dohoda stanoví, že by k nim mělo docházet pouze v případech, kdy je využití zamýšlené příjemcem v souladu s touto dohodou a poskytuje opatření na ochranu osobních údajů „srovnatelná“ s opatřeními stanovenými v dohodě, s výjimkou mimořádných okolností.
26. Pokud jde o formulace „srovnatelné“ nebo „rovnocenné“ použité v dohodě, chtěl by evropský inspektor ochrany údajů zdůraznit, že by nemělo docházet k žádnému dalšímu vnitrostátnímu ani mezinárodnímu předávání údajů ze strany DHS, pokud příjemce neposkytuje opatření na ochranu osobních údajů, která nejsou méně přísná než opatření stanovená v dohodě. V dohodě by také mělo být vyjasněno, že předávání údajů PNR by mělo probíhat individuálně, mělo by být zajištěno, že příslušným příjemcům budou předány pouze nezbytné údaje, a neměly by být povoleny žádné výjimky. Kromě toho evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby předání údajů do třetích zemí podléhalo předchozímu souhlasu soudu.
27. Čl. 17 odst. 4 uvádí, že v případě, že jsou do třetí země předávány údaje rezidenta některého z členských států EU, měly by být informovány příslušné orgány dotčeného členského státu, pokud si je DHS této situace vědomo. Tato podmínka by měla být vypuštěna, protože DHS by si mělo být dalších předání do třetích zemí vždy vědomo.

3.9 Forma a přezkum dohody

28. Není jasné, jaká je právní forma, kterou USA zvolily pro uzavření této dohody, a jak se tato dohoda stane v USA právně závaznou. To by mělo být vyjasněno.
29. Čl. 20 odst. 2 se zabývá souladem s případným systémem PNR EU. Evropský inspektor ochrany údajů bere na vědomí, že konzultace ohledně úprav této dohody budou zkoumat zejména „zda by případný budoucí systém PNR EU uplatňoval méně přísné normy ochrany údajů, než jaké jsou stanoveny v této aktuální dohodě“. S cílem zajistit jednotnost by případná úprava měla také (a zejména) zohlednit silnější ochranná opatření v případném budoucím systému PNR.
30. Dohoda by měla být přezkoumána i s ohledem na nový rámec ochrany údajů a případné uzavření obecné dohody mezi EU a USA o výměně osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. Mohlo by být doplněno nové ustanovení podobné čl. 20 odst. 2, které by uvádělo, že „pokud bude v EU přijat nový právní rámec ochrany údajů nebo bude uzavřena nová dohoda

⁽²⁴⁾ Pracovní skupina zřízená podle článku 29 již například poskytla pokyny k informování cestujících (viz stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 stanoviska č. 2/2007 ze dne 15. února 2007 (revidované a aktualizované dne 24. června 2008) o předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) orgánům Spojených států, k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2008/wp151_cs.pdf).

o výměně údajů mezi EU a USA, zahájí smluvní strany vzájemné konzultace s cílem rozhodnout, zda má být tato aktuální dohoda patřičně přizpůsobena. Tyto konzultace budou zejména zkoumat, zda by případná budoucí úprava právního rámce ochrany údajů v EU nebo případná budoucí dohoda EU a USA o ochraně údajů uplatňovaly přísnější opatření na ochranu údajů, než jaká stanoví tato dohoda.“

31. Pokud jde o přezkum dohody (článek 23), evropský inspektor ochrany údajů se domnívá, že vnitrostátní orgány ochrany údajů by měly být výslovně zahrnuty do přezkumného týmu. Přezkum by se měl zaměřit i na posouzení nezbytnosti a přiměřenosti opatření, na účinné uplatňování práv subjektů údajů a měl by zahrnovat i ověření způsobu zpracovávání požadavků subjektů údajů v praxi, zejména v případech, kdy nebyl povolen přímý přístup. Měla by být stanovena četnost přezkumů.

4. ZÁVĚR

32. Evropský inspektor ochrany údajů vítá opatření o ochraně bezpečnosti údajů a dohledu předpokládaná v dohodě a zlepšení oproti dohodě z roku 2007. Mnohé obavy však přetrvávají, zvláště pokud jde o soulad globálního přístupu k PNR, omezení účelu, kategorie údajů, které mají být předávány DHS, zpracování citlivých údajů, dobu uchovávání údajů, výjimky z metody „push“, práva subjektů údajů a další předávání.
33. Tyto připomínky se nedotýkají požadavků na nezbytnost a přiměřenost jakéhokoli legitimního systému PNR a dohody o hromadném předávání údajů PNR z EU do třetích zemí. Jak znovu zopakoval Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 5. května, „boj proti terorismu nebude nikdy účinný, pokud nebude probíhat na základě klíčových zásad nezbytnosti a proporcionality“.

V Bruselu dne 9. prosince 2011.

Peter HUSTINX
evropský inspektor ochrany údajů

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

8. února 2012

(2012/C 35/04)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3274	AUD australský dolar	1,2251
JPY japonský jen	102,11	CAD kanadský dolar	1,3199
DKK dánská koruna	7,4328	HKD hongkongský dolar	10,2927
GBP britská libra	0,83495	NZD novozélandský dolar	1,5814
SEK švédská koruna	8,8285	SGD singapurský dolar	1,6519
CHF švýcarský frank	1,2114	KRW jihokorejský won	1 480,91
ISK islandská koruna		ZAR jihoafrický rand	10,0158
NOK norská koruna	7,6290	CNY čínský juan	8,3614
BGN bulharský lev	1,9558	HRK chorvatská kuna	7,5823
CZK česká koruna	24,812	IDR indonéská rupie	11 791,74
HUF maďarský forint	289,65	MYR malajsijský ringgit	3,9878
LTL litevský litas	3,4528	PHP filipínské peso	56,109
LVL lotyšský latas	0,6990	RUB ruský rubl	39,5590
PLN polský zlotý	4,1773	THB thajský baht	40,791
RON rumunský lei	4,3505	BRL brazilský real	2,2853
TRY turecká lira	2,3191	MXN mexické peso	16,8232
		INR indická rupie	65,2350

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

SPRÁVNÍ KOMISE PRO SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ MIGRUJÍCÍCH PRACOVNÍKŮ**Přepočítací koeficienty měn podle nařízení Rady (EHS) č. 574/72**

(2012/C 35/05)

Čl. 107 odst. 1, 2 a 4 nařízení (EHS) č. 574/72

Referenční období: leden 2012

Období pro podávání žádostí: duben, květen, červen 2012

01-2012	EUR	BGN	CZK	DKK	LVL	LTL	HUF	PLN
1 EUR =	1	1,95580	25,5308	7,43531	0,698968	3,45280	307,329	4,37601
1 BGN =	0,511300	1	13,0539	3,80167	0,357382	1,76542	157,137	2,23745
1 CZK =	0,0391684	0,0766056	1	0,291229	0,0273775	0,135241	12,0376	0,171402
1 DKK =	0,134493	0,263042	3,43372	1	0,0940066	0,464379	41,3337	0,588545
1 LVL =	1,43068	2,79812	36,5264	10,6376	1	4,93985	439,690	6,26068
1 LTL =	0,289620	0,566439	7,39422	2,15341	0,202435	1	89,0087	1,26738
1 HUF =	0,00325384	0,00636386	0,0830731	0,0241933	0,00227433	0,0112349	1	0,0142389
1 PLN =	0,228518	0,446936	5,83425	1,69911	0,159727	0,789029	70,2304	1
1 RON =	0,230327	0,450474	5,88043	1,71255	0,160991	0,795274	70,7862	1,00791
1 SEK =	0,112991	0,220988	2,88475	0,840122	0,0789771	0,390135	34,7254	0,494450
1 GBP =	1,20178	2,35043	30,6823	8,93558	0,840003	4,14949	369,341	5,25899
1 NOK =	0,130290	0,254821	3,32640	0,968744	0,0910683	0,449864	40,0418	0,570149
1 ISK =	0,00626073	0,0122447	0,159841	0,0465504	0,00437605	0,021617	1,92410	0,0273970
1 CHF =	0,825910	1,61531	21,0861	6,14089	0,577284	2,85170	253,826	3,61419

01-2012	RON	SEK	GBP	NOK	ISK	CHF
1 EUR =	4,34165	8,85027	0,832102	7,67520	159,726	1,21079
1 BGN =	2,21988	4,52514	0,425453	3,92433	81,6678	0,619075
1 CZK =	0,170056	0,346651	0,0325921	0,300626	6,25621	0,0474246
1 DKK =	0,583923	1,19030	0,111912	1,03226	21,4821	0,162843
1 LVL =	6,21151	12,6619	1,19047	10,9808	228,517	1,73225
1 LTL =	1,25743	2,56321	0,240993	2,22289	46,2598	0,350668
1 HUF =	0,0141270	0,0287974	0,00270753	0,0249739	0,519723	0,00393971
1 PLN =	0,992147	2,02245	0,190151	1,75393	36,5003	0,276687
1 RON =	1	2,03846	0,191656	1,76781	36,7892	0,278877
1 SEK =	0,490567	1	0,0940200	0,867228	18,0476	0,136808
1 GBP =	5,21769	10,6360	1	9,22388	191,955	1,45509
1 NOK =	0,565672	1,15310	0,108414	1	20,8106	0,157753
1 ISK =	0,0271819	0,0554091	0,00520956	0,0480523	1	0,0075804
1 CHF =	3,58581	7,30952	0,687241	6,33902	131,919	1

Note: all cross rates involving ISK are calculated using ISK/EUR rate data from the Central Bank of Iceland

reference: Jan-12	1 EUR in national currency	1 unit of N.C. in EUR
BGN	1,95580	0,511300
CZK	25,5308	0,0391684
DKK	7,43531	0,134493
LVL	0,698968	1,43068
LTL	3,45280	0,289620
HUF	307,329	0,00325384
PLN	4,37601	0,228518
RON	4,34165	0,230327
SEK	8,85027	0,112991
GBP	0,832102	1,20178
NOK	7,67520	0,130290
ISK	159,726	0,00626073
CHF	1,21079	0,825910

Note: ISK/EUR rates based on data from the Central Bank of Iceland

1. Nařízení (EHS) č. 574/72 stanoví, že přepočítání částek v určité měně do jiné měny se uskuteční podle přepočítacího koeficientu vypočteného Komisí na základě měsíčního průměru, během referenčního období uvedeného v článku 2, referenčních směnných kurzů měn zveřejněných Evropskou centrální bankou.
2. Referenčním obdobím bude:
 - měsíc leden pro přepočítací koeficienty platné od 1. dubna,
 - měsíc duben pro přepočítací koeficienty platné od 1. července,
 - měsíc červenec pro přepočítací koeficienty platné od 1. října,
 - měsíc říjen pro přepočítací koeficienty platné od 1. ledna.

Přepočítací koeficienty měn budou zveřejněny ve druhém Úředním věstníku Evropské unie (řada C) v měsících únoru, květnu, srpnu a listopadu.

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

Pokyny k uplatňování článku 53 Dohody o EHP v námořní dopravě

(2012/C 35/06)

- A. Toto sdělení bylo vydáno souladu s ustanoveními Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“) a Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“).
- B. Evropská komise (dále jen „Komise“) vydala sdělení nazvané „Pokyny o použití článku 81 Smlouvy o ES v námořní dopravě“⁽¹⁾. Tento nezávazný právní akt stanoví zásady, které bude Komise dodržovat při vymezování trhů a posuzování dohod o spolupráci v odvětvích námořní dopravy, jichž se přímo týkají změny, které přineslo nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 ze dne 25. září 2006, tj. v liniové dopravě, kabotáži a mezinárodní trampové dopravě⁽²⁾.
- C. Kontrolní úřad ESVO se domnívá, že výše uvedený právní akt je pro EHP relevantní. Aby bylo možno zachovat rovné podmínky hospodářské soutěže a zajistit jednotné uplatňování pravidel hospodářské soutěže EHP v celém Evropském hospodářském prostoru, přijímá Kontrolní úřad na základě zmocnění podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru toto sdělení. Při uplatňování příslušných právních předpisů EHP na konkrétní případy se Kontrolní úřad hodlá řídit zásadami a pravidly stanovenými v tomto sdělení⁽³⁾.
- D. Účelem tohoto sdělení je především objasnit, jakým způsobem hodlá Kontrolní úřad ESVO uplatňovat článek 53 při vymezování trhů a posuzování dohod o spolupráci v liniové dopravě, kabotáži a mezinárodní trampové dopravě.
- E. Toto sdělení se týká případů, v nichž je Kontrolní úřad podle článku 56 Dohody o EHP příslušným kontrolním orgánem.

1. ÚVOD

1. Těmito pokyny se stanoví zásady, které bude Kontrolní úřad ESVO dodržovat při vymezování trhů a posuzování dohod o spolupráci v odvětvích námořní dopravy, jichž se přímo týkají změny, které přineslo začlenění nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 do Dohody o EHP, tj. v liniové dopravě, kabotáži a mezinárodní trampové dopravě⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 26.9.2008, s. 2.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 ze dne 25. září 2006, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 4056/86, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 (nyní články 81 a 82) Smlouvy o ES v námořní dopravě a mění nařízení (ES) č. 1/2003, pokud jde o rozšíření jeho působnosti na kabotáž a mezinárodní trampovou dopravu (Úř. věst. L 269, 28.9.2006, s. 1). Nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 bylo začleněno do Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 153/2006 (Úř. věst. L 89, 29.3.2007, s. 25 a dodatek EHP č. 15, 29.3.2007, s. 20), kterým se mění přílohy XIII (Doprava) a XIV (Hospodářská soutěž) a protokol 21.

⁽³⁾ Pravomoc projednávat jednotlivé případy, které spadají pod články 53 a 54 Dohody o EHP, je rozdělena mezi Kontrolní úřad ESVO a Komisi podle pravidel stanovených v článku 56 Dohody o EHP. Každý konkrétní případ projednává pouze jeden kontrolní orgán.

⁽⁴⁾ Viz výše poznámka 2, týkající se nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 ze dne 25. září 2006 a jeho začlenění do Dohody o EHP.

2. Tyto pokyny mají podnikům a sdružením podniků provozujícím tyto služby, především pokud jsou provozovány do a/nebo z přístavu (přístavů) v Evropském hospodářském prostoru, pomoci posoudit, zda jsou jejich dohody ⁽⁵⁾ slučitelné s článkem 53 Dohody o EHP. Na ostatní odvětví se tyto pokyny nevztahují.
3. Nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 rozšířilo oblast působnosti nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy o ES ⁽⁶⁾ a nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komisí podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES ⁽⁷⁾, pokud jde o rozšíření jeho působnosti na kabotáž a trampovou dopravu. Začlenění nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 do Dohody o EHP proto odpovídajícím způsobem pozměňuje příslušná pravidla EHP. Všechna odvětví námořní dopravy proto od 9. prosince 2006 podléhají obecně použitelnému procesnímu rámci.
4. Nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 zrušilo rovněž nařízení Rady (EHS) č. 4056/86 ze dne 22. prosince 1986, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 85 a 86 (nyní články 81 a 82) Smlouvy o ES v námořní dopravě ⁽⁸⁾, které obsahovalo blokovou výjimku pro liniové konference, která povolovala, aby námořní linky, jež jsou členy liniových konferencí, stanovovaly sazby a ostatní podmínky přepravy, jelikož systém konferencí již nesplňuje kritéria čl. 81 odst. 3 Smlouvy o ES (nyní čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování EU). Začlenění nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 do Dohody o EHP proto znamená, že od 18. října 2008 se na systém konferencí již nevztahuje bloková výjimka ze zákazu stanoveného v čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP. Po tomto datu musí všichni linioví dopravci provozující dopravu do a/nebo z jednoho či více přístavů Evropského hospodářského prostoru ukončit veškerou činnost v oblasti liniových konferencí, která je v rozporu s článkem 53 Dohody o EHP. Tak tomu bude bez ohledu na to, zda ostatní jurisdikce (výslovně či mlčky) povolují stanovování sazeb liniovými konferencemi nebo tzv. diskusní dohody. Členové konference by dále měli zajistit, aby k 18. říjnu 2008 byly všechny dohody přijaté na základě systému konferencí v souladu s článkem 53 Dohody o EHP.
5. Tyto pokyny doplňují pokyny, které již Kontrolní úřad vydal v jiných oznámeních. Jelikož pro námořní dopravu jsou typické rozsáhlé dohody o spolupráci mezi vzájemně soutěžícími dopravci, zvláštní význam mají pokyny o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci ⁽⁹⁾ a pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP ⁽¹⁰⁾.
6. Na dohody o horizontální spolupráci v liniové dopravě, pokud jde o poskytování společných služeb, se vztahuje nařízení Komise (ES) č. 823/2000 ze dne 19. dubna 2000 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy o ES na některé kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi liniové dopravy (konsorcií), začleněné do Dohody o EHP ⁽¹¹⁾. Dne 26. dubna 2010 bude nařízení Komise (ES) č. 823/2000 nahrazeno nařízením Komise (ES) č. 906/2009 ze dne 28. září 2009 ⁽¹²⁾. Tato nařízení,
-
- ⁽⁵⁾ Výraz „dohoda“ se používá pro dohody, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě.
- ⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1) bylo rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 130/2004 ze dne 24. září 2004 (Úř. věst. L 64, 10.3.2005, s. 57 a dodatek EHP č. 12, 10.3.2005, s. 42) začleněno do přílohy XIV a protokolů 21 a 23 Dohody o EHP, jakož i do kapitoly II protokolu 4 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ze dne 24. září 2004.
- ⁽⁷⁾ Nařízení Komise (ES) č. 773/2003 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18) bylo rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 178/2004 ze dne 3. prosince 2004 (Úř. věst. L 133, 26.5.2005, s. 35 a dodatek EHP č. 26, 26.5.2005, s. 25) začleněno do protokolů 21 a 23 Dohody o EHP, jakož i do kapitoly III protokolu 4 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ze dne 3. prosince 2004.
- ⁽⁸⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4056/86 (Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 4) bylo začleněno do kapitoly G bodu 11 přílohy XIV Dohody o EHP.
- ⁽⁹⁾ Pokyny o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci (Úř. věst. C 266, 31.10.2002, s. 1 a dodatek EHP č. 55, 31.10.2002, s. 1).
- ⁽¹⁰⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP (Úř. věst. C 208, 6.9.2007, s. 1 a dodatek EHP č. 42, 6.9.2007, s. 1).
- ⁽¹¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 823/2000 (Úř. věst. L 100, 20.4.2000, s. 24) bylo rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 49/2000 (Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 60 a dodatek EHP č. 42, 21.9.2000, s. 3) začleněno do kapitoly G bodu 11 písm. c) přílohy XIV Dohody o EHP.
- ⁽¹²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 906/2009 (Úř. věst. L 256, 29.9.2009, s. 31), dosud nezačleněné do Dohody o EHP.

začleněná do Dohody o EHP, stanoví podmínky podle čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, za nichž se zákaz v čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP nevztahuje na dohody mezi dvěma či více přepravci provozujícími plavidla (konsorcii).

7. Těmito pokyny není dotčen výklad článku 53 Dohody o EHP, který může podat Soudní dvůr ESVO, Soudní dvůr nebo Tribunál Evropské unie. Zásady v těchto pokynech je nutno uplatňovat podle zvláštních okolností daného případu.
8. Kontrolní úřad bude tyto pokyny uplatňovat po dobu pěti let.

2. SLUŽBY NÁMOŘNÍ DOPRAVY

2.1 Oblast působnosti

9. Liniová doprava, kabotáž a trampová doprava jsou odvětví námořní dopravy, jichž se přímo dotýká změny, které přineslo začlenění nařízení Rady (ES) č. 1419/2006 do Dohody o EHP.
10. Liniová doprava zahrnuje pravidelnou nákladní dopravu, zejména v kontejnerech, do přístavů na určité zeměpisné trati, obvykle nazývané námořní trať. K dalším obecným rysům liniové dopravy patří, že plavební jízdní řády a data plaveb jsou ohlášeny předem a služby jsou dostupné všem uživatelům dopravy.
11. Podle definice uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 4056/86, začleněného do kapitoly G bodu 11 přílohy XIV Dohody o EHP ⁽¹³⁾, se trampovou dopravou rozumí doprava hromadného nebo samostatného zboží plavidly používanými jedním nebo více zasilateli na základě smlouvy o pronájmu uzavřené na cestu nebo na čas, nebo na základě jiné formy smlouvy o nepravidelné nebo neohlášené plavbě, přičemž sazby za přepravu jsou volně sjednávány případ od případu v souladu s podmínkami nabídky a poptávky. Většinou se jedná o nepravidelnou dopravu jediného druhu zboží, jímž je plavidlo naloženo ⁽¹⁴⁾.
12. Kabotáž zahrnuje poskytování služeb námořní dopravy včetně trampové a liniové dopravy mezi dvěma či více přístavy v téže státě EHP ⁽¹⁵⁾. Přestože se tyto pokyny nevztahují konkrétně na služby kabotáže, použijí se i na tyto služby, a to za předpokladu, že jsou poskytovány jako služby liniové či trampové dopravy.

2.2 Účinek na obchod mezi státy EHP

13. Článek 53 Dohody o EHP se vztahuje na všechny dohody, které mohou znatelně ovlivnit obchod mezi státy EHP. Ovlivněním obchodu se rozumí, že je možné s určitou mírou pravděpodobnosti na základě souboru objektivních právních nebo věcných faktorů předvídat, že dohoda nebo jednání může mít vliv – přímý nebo nepřímý, skutečný nebo potenciální – na strukturu obchodování mezi státy EHP ⁽¹⁶⁾. Kontrolní úřad zveřejnil informace o tom, jak bude uplatňovat pojem ovlivnění obchodu, ve svých pokynech k pojmu ovlivnění obchodu podle článků 53 a 54 Dohody o EHP ⁽¹⁷⁾.

⁽¹³⁾ Viz výše poznámka pod čarou 8.

⁽¹⁴⁾ Komise zjistila řadu vlastností specifických pro specializovanou dopravu, které ji odlišují od liniové dopravy a trampové dopravy. Patří k nim poskytování pravidelných služeb pro konkrétní druh nákladu. Služba je obvykle poskytována na základě smluv o lodní dopravě pomocí specializovaných plavidel, která jsou technicky uzpůsobena a/nebo postavena pro dopravu konkrétního druhu nákladu. Rozhodnutí Komise č. 94/980/ES ze dne 19. října 1994 ve věci IV/34.446 – Transatlantic Agreement (Úř. věst. L 376, 31.12.1994, s. 1) (dále jen „rozhodnutí ve věci TAA“), body 47–49.

⁽¹⁵⁾ Článek 1 nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7), začleněný rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 70/97 (Úř. věst. L 30, 5.2.1998, s. 42 a dodatek EHP č. 5, 5.2.1998, s. 175) do kapitoly V bodu 53 písm. a) přílohy XIII Dohody o EHP.

⁽¹⁶⁾ Rozsudky Evropského soudního dvora ve věci 42/84 – Remia BV a ostatní v. Komise, Sb. rozh. 1985, s. 2545, bod 22, a ve věci 319/82 – Ciments et Bétons de l'Est v. Kerpen & Kerpen, Sb. rozh. 1983, s. 4173, bod 9.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. C 291, 30.11.2006, s. 46 a dodatek EHP č. 59, 30.11.2006, s. 18.

14. Dopravní služby poskytované provozovateli liniové a trampové dopravy mají často mezinárodní charakter, poněvadž probíhají mezi přístavy EHP a třetími zeměmi a/nebo se týkají vývozu a dovozu mezi dvěma či více státy EHP (tj. obchod uvnitř EHP) ⁽¹⁸⁾. Ve většině případů je možnost ovlivnění obchodu mezi státy EHP velmi pravděpodobná, mimo jiné kvůli dopadu, který tyto služby mají na trhy s dopravními a zprostředkovatelskými službami ⁽¹⁹⁾.
15. Ovlivnění obchodu mezi státy EHP má v souvislosti se službami námořní kabotáže obzvláštní význam, protože určuje oblast působnosti článku 53 Dohody o EHP a jeho vztah k vnitrostátním právním předpisům pro hospodářskou soutěž podle článku 3 kapitoly II protokolu 4 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 53 a 54 Dohody o EHP. Nakolik tyto služby mohou ovlivnit obchod mezi státy EHP, je nutno posuzovat případ od případu ⁽²⁰⁾.

2.3 Relevantní trh

16. K posouzení účinků určité dohody na hospodářskou soutěž pro účely článku 53 Dohody o EHP je nutno vymezit relevantní výrobní a zeměpisný trh (trhy). Hlavním účelem definice trhu je systematicky určit konkurenční překážky, s nimiž se podnik potýká. Pokyny ohledně této záležitosti jsou uvedeny v oznámení Kontrolního úřadu o vymezení relevantního trhu pro účely soutěžního práva EHP ⁽²¹⁾. Tyto pokyny se vztahují rovněž na definici trhu pro služby námořní dopravy.
17. Relevantní výrobní trh zahrnuje všechny výrobky a/nebo služby, které jsou spotřebitelem s ohledem na jejich vlastnosti, ceny a zamýšlené použití považovány za zaměnitelné nebo zastupitelné. Relevantní zeměpisný trh zahrnuje oblast, ve které se dotyčné podniky účastní dodávky výrobků nebo služeb a poptávky po nich, kde jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně stejnorodé a která může být odlišena od sousedních zeměpisných oblastí, protože zejména podmínky hospodářské soutěže jsou v těchto oblastech zjevně odlišné ⁽²²⁾. Dopravce (nebo dopravci) nemůže mít významný vliv na převládající tržní podmínky, jestliže zákazníci mohou snadno změnit poskytovatele služeb ⁽²³⁾.

2.3.1 Liniová doprava

18. Pro liniovou dopravu byly jako relevantní výrobní trh stanoveny v několika rozhodnutích Komise a rozsudcích Evropského soudního dvora služby kontejnerové liniové dopravy ⁽²⁴⁾. Tato rozhodnutí a rozsudky se týkají provozování dálkové námořní dopravy. Ostatní druhy dopravy nebyly na stejný trh služeb zařazeny, ačkoli v některých případech mohou být tyto služby v omezené míře zaměnitelné. Důvodem bylo to, že pouze u nedostatečného podílu zboží přepravovaného v kontejnerech lze snadno přejít na jiný druh přepravy, např. leteckou dopravu ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁸⁾ Skutečnost, že se jedná o službu z přístavu nebo do přístavu mimo EHP, sama o sobě neznamená, že obchod mezi státy EHP není ovlivněn. Aby bylo možno určit, zda takové služby spadají do pravomoci EHP, je zapotřebí podrobná analýza jejich dopadu na zákazníky a ostatní provozovatele uvnitř EHP, kteří jsou na těchto službách závislí. Viz pokyny k pojmu ovlivnění obchodu podle článků 53 a 54 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 17.

⁽¹⁹⁾ Rozhodnutí Komise 93/82/EHS ze dne 23. prosince 1992 (věci IV/32.448 a IV/32.450 – CEWAL) (Úř. věst. L 34, 10.2.1993, s. 1), bod 90, potvrzené rozsudkem Evropského soudu prvního stupně ve spojených věcech *Compagnie Maritime Belge* a ostatní v. Komise Evropských společenství, T-24/93 až T-26/93 a T-28/93, Sb. rozh. 1996, s. II-1201, bod 205. Rozhodnutí ve věci TAA, uvedené výše v poznámce pod čarou 14, body 288–296, potvrzené rozsudkem Evropského soudu prvního stupně ve věci *Atlantic Container Line* a ostatní v. Komise, T-395/94 (dále jen „rozsudek ve věci TAA“), body 72–74; rozhodnutí Komise 1999/243/ES ze dne 16. září 1998 (věc IV/35.134 – *Trans-Atlantic Conference Agreement*) (dále jen „rozhodnutí ve věci TACA“) (Úř. věst. L 95, 9.4.1999, s. 1), body 386–396; rozhodnutí Komise 2003/68/ES ze dne 14. listopadu 2002 (věc COMP/37.396 – revidovaná TACA) (dále jen „revidované rozhodnutí ve věci TACA“) (Úř. věst. L 26, 31.1.2003, s. 53), bod 73.

⁽²⁰⁾ Pokud jde o pokyny k uplatňování pojmu ovlivnění obchodu, viz pokyny k pojmu ovlivnění obchodu podle článků 53 a 54 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 17.

⁽²¹⁾ Úř. věst. L 200, 16.7.1998, s. 48 a dodatek EHP č. 28, 16.7.1998, s. 3.

⁽²²⁾ Oznámení o definici trhu, uvedené výše v poznámce pod čarou 21, bod 8.

⁽²³⁾ Oznámení o definici trhu, uvedené výše v poznámce pod čarou 21, bod 13.

⁽²⁴⁾ Rozhodnutí ve věci TAA, uvedené výše v poznámce pod čarou 14, a rozhodnutí ve věci TACA, uvedené v poznámce 19, body 60–84. Definice trhu v rozhodnutí ve věci TACA byla potvrzena Evropským soudem prvního stupně v jeho rozsudku ve spojených věcech T-191/98, T-212/98 až 214/98, *Atlantic Container Line AB* a ostatní v. Komise, Sb. rozh. 2003, s. II-3275 (dále jen „rozsudek ve věci TACA“), body 781–883.

⁽²⁵⁾ Bod 62 rozhodnutí ve věci TACA, uvedeného výše v poznámce pod čarou 19, a body 783–789 rozsudku ve věci TACA, uvedeného v poznámce pod čarou 24.

19. Za určitých okolností může být vhodné vymezit užší výrobní trh omezený na určitý druh výrobku dopravovaného po moři. Například doprava zboží, které snadno podléhá zkáze, by mohla být omezena na mrazírenské kontejnery nebo zahrnovat přepravu na tradičních mrazírenských plavidlech. Ačkoliv ve výjimečných případech je možná určitá zastupitelnost mezi dopravou samostatného zboží a kontejnerovou dopravou⁽²⁶⁾, zdá se, že k trvalému přechodu od kontejnerové dopravy k hromadné dopravě nedochází. Pro velkou většinu kategorií zboží a uživatelů zboží v kontejnerech není doprava samostatného zboží přiměřenou alternativou kontejnerové liniové dopravy⁽²⁷⁾. Jakmile se náklad začne pravidelně přepravovat v kontejnerech, není pravděpodobné, že by se ještě někdy přepravoval jako náklad, který v kontejnerech uložen není⁽²⁸⁾. Kontejnerová liniová doprava má proto v současnosti tendenci převážně k jednosměrné zastupitelnosti⁽²⁹⁾.
20. Relevantní zeměpisný trh zahrnuje oblast, v níž jsou služby uváděny na trh, obvykle řadu přístavů mezi jednotlivými konci námořní tratě vymezené vzájemně se překrývajícími spádovými oblastmi přístavů. Pokud jde o evropský konec trati, zeměpisný trh byl v případech týkajících se liniové dopravy dosud vymezen jako řada přístavů v severní Evropě nebo ve Středomoří. Jelikož služby liniové dopravy ze Středomoří jsou jen okrajově nahraditelné službami ze severoevropských přístavů, byly tyto vymezeny jako samostatné trhy⁽³⁰⁾.

2.3.2 Trampová doprava

21. Kontrolní úřad dosud článek 53 Dohody o EHP na trampovou dopravu neuplatnil. Podniky mohou při svém posuzování vzít v úvahu následující prvky, pokud mají souvislost se službami trampové dopravy, které poskytují:

Prvky, jež je nutno vzít v úvahu při určování relevantního výrobního trhu ze strany poptávky (nahrazení poptávky)

22. Výchozím bodem pro vymezení relevantních trhů služeb v trampové dopravě jsou „hlavní podmínky“ dané žádosti o přepravu, jelikož obecně určují její základní prvky⁽³¹⁾. V závislosti na konkrétních potřebách uživatelů dopravy budou tvořeny sjednatelnými a nesjednatelnými prvky. Je-li určen sjednatelný prvek hlavních podmínek, kupříkladu druh nebo velikost plavidla, může např. naznačovat, že relevantní trh s ohledem na tento konkrétní prvek je širší, než bylo stanoveno v původním požadavku na přepravu.
23. Povaha služby v trampové dopravě se může lišit a existuje celá škála přepravních smluv. Může být proto nutné zjistit, zda strana poptávky považuje za vzájemně zastupitelné služby poskytované na základě nájemní smlouvy uzavřené na určitou dobu, na cestu a na základě smlouvy o lodní dopravě. Je-li tomu tak, mohou patřit na stejný relevantní trh.
24. Jednotlivé druhy plavidel jsou obvykle dále rozdělovány do řady standardních průmyslových velikostí⁽³²⁾. Vzhledem ke značným úsporám z rozsahu je možné, že služba s objemem nákladu neodpovídající velikosti plavidla není schopna nabízet konkurenceschopné sazby za přepravu. Proto je při zjišťování, zda každá velikost plavidla tvoří samostatný relevantní trh, třeba posuzovat zastupitelnost různých velikostí plavidel případ od případu.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí ve věci TACA, uvedené výše v poznámce pod čarou 19, bod 71.

⁽²⁷⁾ Rozsudek ve věci TAA, uvedený výše v poznámce pod čarou 18, bod 273 a rozsudek ve věci TACA, uvedený v poznámce pod čarou 24, bod 809.

⁽²⁸⁾ Rozsudek ve věci TAA, uvedený výše v poznámce pod čarou 19, bod 281; rozhodnutí Komise z července 2005 ve věci COMP/M.3829 – MÆRSK/PONL (Úř. věst. C 147, 17.6.2005, s. 18), bod 13.

⁽²⁹⁾ Rozhodnutí ve věci TACA, uvedené výše v poznámce pod čarou 19, body 62–75; rozsudek ve věci TACA, uvedený výše v poznámce pod čarou 24, bod 795, a rozhodnutí Komise – MÆRSK/PONL, uvedené výše v poznámce pod čarou 28, body 13 a 112–117.

⁽³⁰⁾ Rozhodnutí ve věci TACA, uvedené výše v poznámce pod čarou 19, body 76–83 a revidované rozhodnutí ve věci TACA, uvedené v poznámce pod čarou 19, bod 39.

⁽³¹⁾ Například v případě nájemní smlouvy uzavřené na jednotlivou plavbu jsou základními prvky požadavků na dopravu náklad, jenž má být přepraven, objem tohoto nákladu, přístav nakládky a vykládky, počet dnů v ukotvení nebo poslední den, k němuž musí být náklad dopraven, a technické detaily týkající se požadovaného plavidla.

⁽³²⁾ Zdá se, že v daném odvětví se má za to, že velikosti plavidel představují samostatné trhy. Obchodní tisk a Baltic Exchange zveřejňují cenové indexy pro každou standardní velikost plavidla. Studie poradenských společností rozděluje trh podle velikostí plavidel.

Prvky, jež je nutno vzít v úvahu při určování relevantního výrobního trhu ze strany nabídky (nahraditelnost nabídky)

25. Co se týče relevantního trhu na straně nabídky, první opěrné body představují fyzické a technické podmínky nákladu, který má být přepraven, a druh plavidla⁽³³⁾. Lze-li plavidla přizpůsobit přepravě určitého nákladu se zanedbatelnými náklady a v krátkém čase⁽³⁴⁾, jsou různí poskytovatelé trampové dopravy schopni soutěžit o přepravu tohoto nákladu. V těchto případech bude relevantní trh na straně nabídky zahrnovat více než jeden druh plavidla.
26. Existuje však řada druhů plavidel, která jsou technicky přizpůsobená a/nebo speciálně postavená za účelem poskytování specializovaných dopravních služeb. Ačkoliv specializovaná plavidla mohou přepravovat rovněž jiné druhy nákladu, mohou mít konkurenční nevýhodu. Schopnost poskytovatelů specializovaných služeb soutěžit o dopravu jiného nákladu může být proto omezená.
27. V trampové dopravě se zastávky v přístavech určují na základě individuální poptávky. Mobilitu plavidel však mohou snižovat omezení týkající se terminálu a ponoru nebo ekologické normy pro konkrétní druhy plavidel v některých přístavech nebo oblastech.

Další okolnosti, jež je nutno vzít v úvahu při určování relevantního výrobního trhu

28. V trampové dopravě by se měla vzít rovněž v úvahu existence substitučních řetězců s ohledem na velikost plavidel. Na některých trzích trampové dopravy nejsou velikosti plavidel v okrajové oblasti trhu přímo nahraditelné. Účinky substitučního řetězce mohou nicméně omezovat cenotvorbu na okrajích trhu a vést k jejich zahrnutí do širší definice trhu.
29. Na některých trzích trampové dopravy se musí vzít v potaz to, zda lze plavidla považovat za vlastní kapacitu podniku dopravce, a tudíž by se neměla zohledňovat při posuzování relevantního trhu případ od případu.
30. Nahraditelnost na straně nabídky a poptávky mohou ovlivnit dodatečné faktory, např. spolehlivost poskytovatele služeb, bezpečnostní a právní požadavky, např. požadavek na tankery s dvojitým trupem ve vodách EHP⁽³⁵⁾.

Zeměpisný rozměr

31. Požadavky na přepravu obvykle zahrnují zeměpisné prvky, např. přístav nebo oblast nakládky a vykládky. Tyto přístavy poskytují první vodítko pro vymezení relevantního zeměpisného trhu ze strany poptávky, tím ale není dotčena konečná definice relevantního zeměpisného trhu.
32. Některé zeměpisné trhy mohou být definovány podle směru nebo se mohou vyskytovat pouze dočasně, např. pokud poptávku po přepravě určitého nákladu pravidelně ovlivňují klimatické podmínky nebo období sklizně. V této souvislosti je při vymezování relevantních zeměpisných trhů nutno vzít v úvahu přemísťování plavidel, cesty se zátěží a obchodní nerovnováhy.

2.4 Výpočet podílů na trhu

33. Podíly na trhu poskytují užitečné první údaje o struktuře trhu a konkurenčním významu jak zúčastněných stran, tak jejich konkurentů. Kontrolní úřad a Komise vykládají podíly na trhu případ od

⁽³³⁾ Například hromadně přepravovaný kapalný náklad nelze dopravovat na plavidlech pro přepravu pevného hromadného nákladu nebo náklad přepravovaný na mrazírenských plavidlech nelze dopravovat na lodích pro přepravu automobilů. Mnoho ropných tankerů může přepravovat špinavé i čisté ropné produkty. Tanker však nemůže přepravovat čisté produkty bezprostředně poté, co přepravoval špinavé produkty.

⁽³⁴⁾ Přechod plavidla pro přepravu pevného hromadného nákladu z dopravy uhlí na dopravu obilí může vyžadovat pouze jednodenní čištění, které by bylo možno provést během cesty se zátěží. Na ostatních trzích trampové dopravy může být doba potřebná pro čištění delší.

⁽³⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 417/2002 ze dne 18. února 2002 o urychleném zavádění požadavků dvojitého trupu nebo rovnocenné konstrukce u ropných tankerů s jednoduchým trupem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2978/94 (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 1), začleněné rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 132/2002 (Úř. věst. L 336, 12.12.2002, s. 32 a dodatek EHP č. 61, 12.12.2002, s. 26) do kapitoly V bodu 56 písm. m) přílohy XIII Dohody o EHP.

případu na základě tržních podmínek. Několik rozhodnutí Komise a rozsudků Evropského soudního dvora ⁽³⁶⁾ vzalo za základ výpočtu tržního podílu v liniové lodní dopravě údaje o objemu a/nebo kapacitě.

34. Na trzích trampové dopravy soutěží poskytovatelé služeb o přepravní smlouvy, tj. prodávají cesty nebo dopravní kapacity. V závislosti na konkrétních službách mohou provozovatelé vypočítávat své roční tržní podíly na základě různých údajů ⁽³⁷⁾, například:
- a) počtu cest;
 - b) podílu stran na objemu nebo hodnotě celkové přepravy určitého nákladu (mezi dvěma přístavy nebo řadou přístavů);
 - c) podílu stran na trhu nájemních smluv uzavřených na určitou dobu;
 - d) podílů stran na kapacitě v příslušné flotile (podle druhu a velikosti plavidla).

3. HORIZONTÁLNÍ DOHODY V ODVĚTVÍ NÁMOŘNÍ DOPRAVY

35. Dohody o spolupráci jsou obvyklým rysem trhů námořní dopravy. Vzhledem k tomu, že tyto dohody mohou uzavírat skuteční i potenciální konkurenti a že mohou mít negativní vliv na parametry hospodářské soutěže, musí podniky věnovat zvláštní pozornost tomu, aby zajistily jejich soulad s pravidly hospodářské soutěže. Na trzích služeb, jako je námořní doprava, mají zvláštní význam pro hodnocení účinku dohody na relevantním trhu tyto prvky: ceny, náklady, kvalita, četnost a diferenciací poskytované služby, její inovace, marketing a uvádění na trh.
36. Pro služby, na něž se vztahují tyto pokyny, mají zvláštní význam tři typy dohod: technické dohody, dohody o výměně informací a dohody o společném fondu.

3.1 Technické dohody

37. Na některé druhy technických dohod se nemusí vztahovat zákaz stanovený v článku 53 Dohody o EHP, jelikož neomezují hospodářskou soutěž. Tak tomu je třeba v případě horizontálních dohod, jejichž jediným cílem a důsledkem je provedení technických zlepšení nebo zajištění technické spolupráce. Za dohody, které patří do této kategorie, lze považovat rovněž dohody týkající se zavedení ekologických norem. Dohody mezi konkurenty, které se týkají cen, kapacity nebo jiných parametrů hospodářské soutěže, do této kategorie v zásadě nepatří ⁽³⁸⁾.

3.2 Výměna informací mezi konkurenty v liniové dopravě

38. Systém výměny informací znamená dohodu, na jejímž základě si podniky vzájemně vyměňují informace nebo je poskytují společnému subjektu odpovědnému za jejich soustřeďování, sestavování a zpracování, než se tyto informace vrátí zpět účastníkům v dohodnuté podobě a ve sjednaném čase.
39. V mnoha odvětvích je běžnou praxí, že se shromažďují, vyměňují a zveřejňují souhrnné statistické údaje a obecné informace o trhu. Zveřejňované informace o trhu jsou vhodným prostředkem ke

⁽³⁶⁾ Rozhodnutí ve věci TACA, uvedené výše v poznámce pod čarou 19, bod 85; revidované rozhodnutí ve věci TACA, uvedené výše v poznámce pod čarou 19, body 85 a 86; rozsudek ve věci TACA, uvedený v poznámce pod čarou 24, body 924, 925 a 927.

⁽³⁷⁾ V závislosti na specifčnosti relevantního trhu trampové dopravy lze uvažovat o kratších obdobích, např. v případě trhů, kde jsou smlouvy o lodní dopravě uzavírány na období kratší než jeden rok.

⁽³⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2000/627/ES ze dne 16. května 2000 (věc IV/34.018 – Far East Trade Tariff Charges and Surcharges Agreement (FETTCSA)) (Úř. věst. L 268, 20.10.2000, s. 1), bod 153. Rozsudek Evropského soudu prvního stupně ve věci Deutsche Bahn AG v. Komise, T-229/94, Sb. rozh. 1997, s. II-1689, bod 37.

zvýšení transparentnosti trhu a informovanosti zákazníků, a mohou tak přispívat k efektivnímu hospodaření. Výměna obchodně citlivých a konkrétních údajů o trhu však může za určitých okolností porušovat článek 53 Dohody o EHP. Tyto pokyny mají poskytovatelům služeb námořní dopravy pomoci při posuzování, zda takovéto výměny informací porušují pravidla hospodářské soutěže.

40. V odvětví liniové dopravy je výměna informací mezi jednotlivými námořními linkami, které jsou účastníky liniových konsorcií, jež by jinak spadala do působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP, přípustná v rozsahu, v jakém jsou tyto informace prospěšné a nezbytné pro společné provozování služeb liniové dopravy a jiných forem spolupráce, na něž se vztahuje bloková výjimka podle nařízení (ES) č. 823/2000, začleněného do Dohody o EHP⁽³⁹⁾. Tyto pokyny se uvedenou výměnou informací nezabývají.

3.2.1 Obecně

41. Při posuzování systémů výměny informací podle soutěžního práva EHP je nutno rozlišovat níže uvedené skutečnosti.
42. Výměna informací může být mechanismem, který umožňuje provádění antikonkurenčních praktik, např. sledování dodržování dohod v rámci kartelu. Pokud výměna informací slouží takovému jednání, jež poškozuje hospodářskou soutěž, je nutno provést její posouzení spolu s posouzením tohoto jednání. Dokonce i výměna informací sama o sobě může mít za cíl omezení hospodářské soutěže⁽⁴⁰⁾. Tyto pokyny se takovýchto výměn informací netýkají.
43. Výměna informací však sama o sobě může z důvodu svého účinku představovat porušení článku 53 Dohody o EHP. Tato situace nastává, jestliže výměna informací snižuje nebo odstraňuje míru nejistoty, pokud jde o fungování dotyčného trhu, což má za následek omezení hospodářské soutěže mezi podniky⁽⁴¹⁾. Každý hospodářský subjekt si musí nezávisle určit politiku, kterou hodlá na trhu sledovat. Podle Evropského soudního dvora jsou proto vyloučeny přímé nebo nepřímé kontakty podniků s ostatními hospodářskými subjekty, které ovlivňují chování konkurenta nebo které odhalují vlastní (zamýšlené) chování, jestliže cílem nebo důsledkem těchto kontaktů je omezit hospodářskou soutěž, tj. zajistit vznik podmínek hospodářské soutěže, jež neodpovídají běžným podmínkám na dotyčném trhu, s přihlédnutím k povaze dodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb, velikosti a počtu podniků a objemu trhu⁽⁴²⁾. Naproti tomu pokud jde o trh s dřevnou buničinou, Evropský soudní dvůr shledal, že jednostranné čtvrtletní oznamování cen uživatelům ze strany výrobců je tržním chováním, které nesnižuje nejistotu jednotlivých podniků týkající se strategie jejich konkurentů v budoucnosti, a tudíž v případě neexistence předchozího jednání ve vzájemné shodě mezi výrobci nepředstavuje porušení čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES (nyní čl. 102 odst. 1 Smlouvy o fungování EU)⁽⁴³⁾.
44. Při zkoumání pravděpodobných účinků výměny informací poskytuje určité obecné vodítko judikatura soudů Evropského společenství. Evropský soudní dvůr shledal, že pokud existuje skutečně konkurenční trh, je pravděpodobné, že transparentnost povede ke zvýšení hospodářské soutěže mezi dodavateli⁽⁴⁴⁾. Naopak na vysoce koncentrovaném oligopolním trhu, kde je hospodářská soutěž už tak značně oslabena, povede častá výměna přesných informací o jednotlivých prodejkách, která probíhá mezi hlavními konkurenty a při vyloučení ostatních dodavatelů a odběratelů, pravděpodobně ke značnému narušení soutěže mezi dodavateli. Za takových okolností má pravidelné a časté sdílení informací

⁽³⁹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 823/2000, uvedené výše v poznámce pod čarou 11, se vztahuje na mezinárodní liniové dopravní služby z jednoho či více nebo do jednoho či více přístavů EHP výlučně za účelem přepravy nákladu zejména v kontejnerech – viz články 1 a 2 a čl. 3 bod 2 písm. g) tohoto nařízení.

⁽⁴⁰⁾ Rozsudek Evropského soudu prvního stupně ve věci Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Sb. rozh. 1999, s. I-4125, body 121 až 126.

⁽⁴¹⁾ Rozsudky Evropského soudního dvora ve věci C-7/95 P, John Deere v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. I-3111, bod 90 a ve věci C-194/99 P, Thyssen Stahl v. Komise, Sb. rozh. 2003, s. I-10821, bod 81.

⁽⁴²⁾ Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Asnef-Equifax v. Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc), C-238/05, Sb. rozh. 2006, s. I-11125, bod 52, a ve věci Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, uvedený výše v poznámce pod čarou 40, body 116 a 117.

⁽⁴³⁾ Rozsudek Evropského soudního dvora ve věcech C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, A. Ahlström Osakeyhtiö a ostatní v. Komise, Sb. rozh. 1993, s. I-1307, body 59 až 65.

⁽⁴⁴⁾ Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci John Deere v. Komise, C-7/95 P, uvedený výše v poznámce pod čarou 41, bod 88.

o fungování trhu ten účinek, že se všem konkurentům odhalují tržní pozice a strategie různých jednotlivých konkurentů⁽⁴⁵⁾. Evropský soudní dvůr rovněž shledal, že systém výměny informací může představovat porušení pravidel hospodářské soutěže i v případě, že trh není vysoce koncentrovaný, ale je zde při rozhodování omezena nezávislost podniků v důsledku tlaku během následných jednání s ostatními konkurenty⁽⁴⁶⁾.

45. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že skutečné nebo možné účinky výměny informací musí být posuzovány případ od případu, jelikož výsledky posouzení závisí na kombinaci faktorů, které jsou specifické pro daný případ. Dvěma hlavními prvky, které Kontrolní úřad při posuzování výměny informací prověřuje, jsou struktura trhu, na němž k výměně informací dochází, a charakter informací, které jsou vyměňovány. Při posuzování je nutno vzít v úvahu skutečné nebo možné účinky výměny informací v porovnání s mírou hospodářské soutěže v případě, že by dohoda o výměně informací neexistovala⁽⁴⁷⁾. Aby se na výměnu informací vztahoval čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP, musí mít výrazný nepříznivý vliv na parametry hospodářské soutěže⁽⁴⁸⁾.

46. Níže uvedené pokyny se týkají především analýzy omezení hospodářské soutěže podle čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP. Pokyny k použití čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP jsou uvedeny níže v bodu 58 a v obecném oznámení týkajícím se dané věci⁽⁴⁹⁾.

3.2.2 Struktura trhu

47. Hlavními otázkami při posuzování, zda výměna informací spadá do oblasti působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP⁽⁵⁰⁾, jsou úroveň koncentrace a struktura nabídky a poptávky na daném trhu.

48. Úroveň koncentrace je obzvláště důležitá, neboť na vysoce koncentrovaných oligopolních trzích se s větší pravděpodobností než na méně koncentrovaných trzích objeví omezující účinky a s větší pravděpodobností budou tyto účinky trvalé. Větší transparentnost na koncentrovaném trhu může posílit vzájemnou závislost podniků a oslabit intenzitu hospodářské soutěže.

49. Důležitá je rovněž struktura nabídky a poptávky, zejména počet vzájemně soutěžících hospodářských subjektů a symetrie a stálost jejich tržních podílů a existence strukturálních vazeb mezi konkurenty⁽⁵¹⁾. Kontrolní úřad může analyzovat rovněž jiné faktory, např. stejnorodost služeb a celkovou transparentnost na trhu.

3.2.3 Charakter vyměňovaných informací

50. Je pravděpodobnější, že se čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP bude na výměnu komerčně citlivých údajů mezi konkurenty, týkajících se parametrů soutěže, např. cen, kapacity nebo nákladů, vztahovat více než na jiné výměny informací. Otázka, zda jsou informace komerčně citlivé, by se měla posuzovat s ohledem na níže uvedená kritéria.

⁽⁴⁵⁾ Rozsudek Evropského soudu prvního stupně ve věci John Deere Ltd v. Komise, T-35/92, Sb. rozh. 1994, s. II-957, bod 51, potvrzený při odvolání rozsudkem Evropského soudního dvora ve věci John Deere Ltd v. Komise, C-7/95 P, uvedeným výše v poznámce pod čarou 41.

⁽⁴⁶⁾ Rozsudek Evropského soudu prvního stupně ve věci T-141/94, Thyssen Stahl AG v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. II-347, body 402 a 403.

⁽⁴⁷⁾ Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci John Deere v. Komise C-7/95 P, uvedený výše v poznámce pod čarou 41, body 75–77.

⁽⁴⁸⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 10, bod 16.

⁽⁴⁹⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 10.

⁽⁵⁰⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 10, bod 25.

⁽⁵¹⁾ V liniové dopravě existují mezi konkurenty operační a/nebo strukturální vazby, např. účast na dohodách konsorcií, které umožňují, aby si námořní linky vyměňovaly informace za účelem poskytování společné služby. Existenci takových vazeb je nutno vzít jednotlivě v úvahu při posuzování dopadu dodatečné výměny informací na dotýčný trh.

51. Výměna informací, které jsou již veřejně dostupné, nepředstavuje porušení čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP⁽⁵²⁾. Je však důležité stanovit úroveň transparentnosti trhu a určit, zda výměna zvyšuje hodnotu informací tím, že je činí dostupnějšími nebo kombinuje veřejně dostupné a další informace. Výsledné informace se mohou stát komerčně citlivými a jejich výměna může omezit hospodářskou soutěž.
52. Informace mohou být individuální nebo souhrnné. Individuální údaje se týkají určeného nebo identifikovatelného podniku. Souhrnné údaje kombinují údaje z dostatečného počtu nezávislých podniků, takže jednotlivé údaje není možno rozlišit. Na výměnu individuálních údajů mezi konkurenty se bude vztahovat čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP⁽⁵³⁾ pravděpodobněji než na výměnu souhrnných informací, která do působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP v zásadě nespadá. Kontrolní úřad bude věnovat náležitou pozornost zejména úrovni agregace. Ta by měla být taková, aby od sebe dané informace nebylo možno oddělit a umožnit tak podnikům přímo či nepřímo rozpoznat konkurenční strategie ostatních konkurentů.
53. Pokud však jde o liniovou dopravu, je třeba opatrně posuzovat výměny prognóz týkající se kapacity, a to i v souhrnné podobě, zejména probíhají-li tyto výměny na koncentrovaných trzích. Na trzích liniové dopravy jsou údaje o kapacitě hlavním parametrem pro koordinaci soutěžního chování a mají přímý účinek na ceny. Výměny souhrnných prognóz týkajících se kapacity, které udávají, na kterých tratích bude kapacita využita, mohou být protisoutěžní, pokud povedou k přijetí společné strategie ze strany několika či všech dopravců a k poskytování služeb za ceny, jež jsou vyšší než konkurenční ceny. Mimoto zde existuje nebezpečí oddělení údajů, poněvadž je možno je porovnat s individuálními oznámeními liniových dopravců. To by podnikům umožnilo zjistit postavení na trhu a strategie konkurentů.
54. Důležitými činiteli jsou rovněž stáří údajů a období, k němuž se vztahují. Údaje mohou být historické, aktuální, nebo se mohou týkat budoucnosti. Výměna historických údajů se obvykle nepovažuje za výměnu, která spadá do působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP, jelikož nemůže mít žádný skutečný dopad na budoucí chování podniků. V minulosti Komise pokládala za historické informace starší jednoho roku⁽⁵⁴⁾ a informace staré méně než jeden rok pokládala za aktuální⁽⁵⁵⁾. Historická nebo aktuální povaha informací by se měla posuzovat pružně s přihlédnutím k tomu, v jaké míře dané údaje na relevantním trhu zastarávají. Je pravděpodobné, že doba, za kterou údaje zastarávají, je kratší u souhrnných informací než u informací individuálních. Podobně je nepravděpodobné, že by výměna aktuálních informací o objemu a kapacitě omezovala hospodářskou soutěž, jsou-li tyto údaje v odpovídající míře agregovány, takže není možno přímo či nepřímo určit operace jednotlivých zasílatelů nebo dopravců. Údaje o budoucnosti se týkají názoru podniku na to, jak se bude trh vyvíjet nebo jakou strategii podnik hodlá na tomto trhu sledovat. Především problematická může být výměna údajů týkajících se budoucnosti, zejména pokud jde o údaje o cenách či o produkci. Tyto údaje mohou odhalit obchodní strategii, kterou podnik hodlá na trhu přijmout. To může značně omezit soupeření mezi stranami, které se na výměně informací podílejí, a tak potenciálně omezit hospodářskou soutěž.
55. Je nutno rovněž zvážit, jak často k výměnám informací dochází. Čím častěji jsou informace vyměňovány, tím rychleji mohou konkurenti reagovat. To usnadňuje odvetná opatření a v konečném důsledku oslabuje pobídky k soutěžnímu chování na trhu. Mohla by tím být omezena tzv. skrytá hospodářská soutěž.
56. Při posuzování účinků, jaké mohou mít informace na trh(y), by se měl rovněž vzít v úvahu způsob jejich zveřejnění. Čím více jsou informace sdíleny se zákazníky, tím méně je pravděpodobná problematickost těchto údajů. Pokud se naopak transparentnost trhu zvýší pouze ve prospěch dodavatelů, může to zákazníky připravit o možnost získat výhodu z větší „skryté hospodářské soutěže“.

⁽⁵²⁾ Rozsudek ve věci TACA, uvedený výše v poznámce pod čarou 24, bod 1154.

⁽⁵³⁾ Rozhodnutí Komise 78/252/EHS ze dne 23. prosince 1977 ve věci IV/29.176 – Vegetable Parchment (Úř. věst. L 70, 13.3.1978, s. 54).

⁽⁵⁴⁾ Rozhodnutí Komise 92/157/EHS ze dne 17. února 1992 ve věci IV/31.370 – UK Agricultural Tractor Registration Exchange (Úř. věst. L 68, 13.3.1992, s. 19), bod 50.

⁽⁵⁵⁾ Rozhodnutí Komise 98/4/ESUO ze dne 26. listopadu 1997 ve věci IV/36.069 – Wirtschaftsvereinigung Stahl (Úř. věst. L 1, 3.1.1998, s. 10), bod 17.

57. V liniové dopravě se používají cenové indexy ke sledování průměrného pohybu cen za přepravu námořního kontejneru. Cenový index vycházející z řádně vytvořených souhrnných informací o cenách pravděpodobně čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP neporuší, pokud jsou dané údaje agregovány natolik, že není možno je od sebe oddělit a umožnit tak podnikům přímo či nepřímo rozpoznat konkurenční strategie ostatních konkurentů. Pokud cenový index snižuje nebo odstraňuje míru nejistoty, pokud jde o fungování dotyčného trhu, což má za následek omezení hospodářské soutěže mezi podniky, je čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP porušen. Při posuzování pravděpodobného vlivu cenového indexu na daný relevantní trh je třeba přihlídnout k úrovni agregace údajů, k tomu, zda jsou historické či aktuální povahy, a k tomu, jak často je tento index zveřejňován. Obecně je důležité posuzovat všechny jednotlivé prvky jakéhokoli systému výměny informací společně, aby bylo možno postihnout možné vzájemné ovlivňování, např. mezi výměnou údajů o kapacitě a objemu na jedné straně a cenovým indexem na straně druhé.

58. Výměna informací mezi dopravci, která omezuje hospodářskou soutěž, může nicméně vést ke zvýšení hospodářské účinnosti, např. lepším plánováním investic a účinnějším využíváním kapacit. Je třeba, aby v souladu s čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP byla tato hospodářská účinnost doložena, aby z ní měl prospěch zákazník a aby byla vyhodnocena v porovnání s negativními účinky, které výměna informací v oblasti hospodářské soutěže přináší. V souvislosti s tím je důležité připomenout, že jednou z podmínek uvedených v čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP je požadavek, aby byl spotřebitelům vyhrazen přiměřený podíl na výhodách, které z omezujících dohod vyplývají. Pokud jsou splněny všechny čtyři kumulativní podmínky uvedené v čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, zákaz stanovený v čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP se nepoužije ⁽⁵⁶⁾.

3.2.4 Obchodní sdružení

59. V odvětví liniové dopravy jako v každém jiném odvětví mohou diskuse a výměna informací probíhat v rámci obchodního sdružení za předpokladu, že sdružení není využíváno jako a) fórum pro kartelové schůzky ⁽⁵⁷⁾, b) organizace vydávající svým členům rozhodnutí nebo doporučení narušující hospodářskou soutěž ⁽⁵⁸⁾ nebo c) prostředek pro výměnu informací, která snižuje nebo odstraňuje míru nejistoty, pokud jde o fungování dotyčného trhu, což má za následek omezení hospodářské soutěže mezi podniky a neplnění podmínek čl. 53 odst. 3 ⁽⁵⁹⁾. To je nutno odlišit od diskusí, které jsou vedeny legitimně v rámci obchodních sdružení, např. o technických a ekologických normách.

3.3 Dohody o společném fondu v trampové dopravě

60. Nejčastěji se opakující formou horizontální spolupráce v odvětví trampové dopravy je společný fond. Univerzální model společného fondu neexistuje. Zdá se však, že pro většinu společných fondů v různých segmentech trhu jsou některé rysy shodné, jak je objasněno níže.

61. Běžný společný fond spojuje řadu obdobných plavidel ⁽⁶⁰⁾ patřících různým vlastníkům a provozovaných v rámci jedné správy. Správce společného fondu obvykle odpovídá za obchodní řízení (např. společný marketing ⁽⁶¹⁾, sjednávání sazeb za přepravu a centralizaci příjmů a dopravních nákladů) ⁽⁶²⁾ a za komerční provoz (plánování plaveb a vydávání pokynů plavidlům, jmenování zástupců v přístavech, informování zákazníků, vystavování faktur za přepravu, objednávání zásobníků, vybírání příjmů plavidel a jejich rozdělování podle předem dohodnutého systému zohledňujícího podíl

⁽⁵⁶⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 10.

⁽⁵⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2004/421/ES ze dne 16. prosince 2003 ve věci COMP/38.240 – Industrial tubes (Úř. věst. L 125, 28.4.2004, s. 50).

⁽⁵⁸⁾ Rozhodnutí Komise 82/896/EHS ze dne 15. prosince 1982 ve věci IV/29.883 – AROW/BNIC (Úř. věst. L 379, 31.12.1982, s. 1); rozhodnutí Komise 96/438/ES ze dne 5. června 1996 ve věci IV/34.983 – Fenex (Úř. věst. L 181, 20.7.1996, s. 28).

⁽⁵⁹⁾ Rozhodnutí Komise 92/157/EHS – UK Agricultural Tractor Registration Exchange, uvedené výše v poznámce pod čarou 54.

⁽⁶⁰⁾ To vede k tomu, že je společný fond schopen získat velké dohody o lodní dopravě, kombinovat různé dohody o lodní dopravě a pečlivým plánováním snižovat počet úseků cesty se zátěží.

⁽⁶¹⁾ Plavidla ve společném fondu jsou např. uváděna na trh jako jedna obchodní jednotka nabízející dopravní řešení bez ohledu na to, která loď cestu skutečně uskuteční.

⁽⁶²⁾ Příjem společného fondu např. vybírá ústřední správa a výnosy jsou účastníkům rozdělovány na základě složitého systému zohledňujícího podíl jednotlivých účastníků.

jednotlivých účastníků atd.). Na činnost správce společného fondu často dohlíží výkonný výbor, v němž jsou zastoupeni majitelé plavidel. Za technický provoz plavidel (bezpečnost, posádka, opravy, údržba atd.) jsou obvykle odpovědní jednotliví majitelé. Ačkoliv členové společného fondu uvádějí své služby na trh společně, své služby často poskytují individuálně.

62. Z výše uvedeného popisu vyplývá, že hlavním rysem běžných společných fondů je společný prodej ve spojení s některými rysy společné výroby. Proto jsou důležité zásady týkající se jak společného prodeje jako varianty dohody o společném obchodním využití, tak i společné výroby, obsažené v pokynech kontrolního úřadu o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci⁽⁶³⁾. Vzhledem k rozdílným rysům jednotlivých společných fondů je nutno každý společný fond analyzovat individuálně s cílem určit s ohledem na jeho těžiště⁽⁶⁴⁾, zda se na něj vztahuje čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP, a pokud ano, zda splňuje čtyři kumulativní podmínky stanovené v čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP.

63. Na společné fondy, které spadají do působnosti nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽⁶⁵⁾, jelikož byly vytvořeny jako společné podniky plnící na trvalém základě všechny funkce samostatné hospodářské jednotky (tzv. plně funkční společný podnik, viz čl. 3 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004), se přímo nevztahují ani změny zavedené nařízením (ES) č. 1419/2006, ani tyto pokyny. Pokyny týkající se plné funkčnosti lze najít mimo jiné v konsolidovaném jurisdikčním oznámení Komise podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků⁽⁶⁶⁾. Mají-li tyto společné fondy za svůj cíl nebo následek koordinaci soutěžního chování svých mateřských společností, bude tato koordinace hodnocena v souladu s kritérii čl. 53 odst. 1 a 3 Dohody o EHP s cílem zjistit, zda tato koordinace je či není slučitelná s Dohodou o EHP⁽⁶⁷⁾.

3.3.1 Společné fondy, které nespádají do oblasti působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP

64. Zákaz podle čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP se nevztahuje na dohody o společném fondu, pokud účastníci společného fondu nejsou skutečnými nebo potenciálními konkurenty. Tak by tomu bylo např. tehdy, pokud by dva či více majitelů lodí vytvořili společný fond, jehož účelem by bylo předložit nabídku pro zadávací řízení týkající se smluv o lodní dopravě, jehož by se nemohli úspěšně zúčastnit jako jednotlivé hospodářské subjekty, a provádět smlouvy o lodní dopravě, které by sami nemohli realizovat. Tento závěr není zbaven platnosti v případech, kdy takovéto společné fondy příležitostně přepravují jiný náklad, který je malou částí celkového objemu.

65. Na společné fondy, jejichž činnost neovlivňuje příslušné parametry hospodářské soutěže, jelikož mají menší význam a/nebo neovlivňují výrazně obchod mezi státy EHP⁽⁶⁸⁾, se čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP nevztahuje. Pokud však společný fond zahrnuje stanovování cen, včetně společného prodeje, nespadá do oblasti působnosti sdělení Kontrolního úřadu o dohodách menšího významu.

3.3.2 Společné fondy, které obecně spadají do oblasti působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP

66. Obecně platí, že předmětem a výsledkem dohod mezi konkurenty o společném fondu, které se týkají pouze společného prodeje, je koordinace cenové politiky těchto konkurentů⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶³⁾ V oddíle 5 a oddíle 3 pokynů, uvedených výše v poznámce pod čarou 9.

⁽⁶⁴⁾ Pokyny k horizontálním dohodám o spolupráci, uvedené výše v poznámce pod čarou 9, bod 12.

⁽⁶⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1), začleněné rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 78/2004 (Úř. věst. L 219, 19.6.2004, s. 13 a dodatek EHP č. 32, 19.6.2004, s. 1) do kapitoly A bodu 1 přílohy XIV Dohody o EHP.

⁽⁶⁶⁾ Úř. věst. C 95, 16.4.2008, s. 1.

⁽⁶⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004, uvedené výše v poznámce pod čarou 65, čl. 2 odst. 4.

⁽⁶⁸⁾ Sdělení Kontrolního úřadu o dohodách menšího významu, které výrazně neomezují hospodářskou soutěž podle čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP (*de minimis*) (Úř. věst. C 67, 20.3.2003, s. 20 a dodatek EHP č. 15, 20.3.2003, s. 11) a pokyny k pojmu ovlivnění obchodu, uvedené výše v poznámce pod čarou 17.

⁽⁶⁹⁾ Pokyny o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci, uvedené výše v poznámce pod čarou 9, oddíl 5. Do této kategorie nepatří domluva nezávislých lodních speditérů na plavidle.

3.3.3 Společné fondy, které mohou spadat do oblasti působnosti čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP

67. Jestliže cílem společného fondu není omezení hospodářské soutěže, je nezbytná analýza jeho účinků na dotyčný trh. Na určitou dohodu se čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP vztahuje tehdy, je-li pravděpodobné, že bude mít výrazný nepříznivý dopad na parametry hospodářské soutěže na trhu, např. na ceny, náklady, diferenciaci služeb, kvalitu služeb a inovace. Dohody mohou mít tento účinek kvůli znatelnému omezení soupeření mezi smluvními stranami nebo mezi nimi a třetími stranami ⁽⁷⁰⁾.
68. Součástí některých společných fondů v trampové dopravě není společný prodej, nicméně tyto fondy zahrnují určitý stupeň koordinace parametrů hospodářské soutěže (např. společné plánování jízdního řádu nebo společný nákup). Na takové případy se čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP vztahuje pouze v případě, že strany dohody mají určitý stupeň tržní síly ⁽⁷¹⁾.
69. Schopnost společného fondu vyvolat výrazně nepříznivé účinky na trhu závisí na hospodářských okolnostech s přihlédnutím ke společné tržní síle stran a povaze dané dohody společně s ostatními strukturálními faktory na relevantním trhu. Rovněž je nutno posoudit, zda dohoda o společném fondu ovlivňuje chování jejích stran na sousedních trzích úzce spojených s trhem, který je spoluprací přímo dotčen ⁽⁷²⁾. Tak tomu může být např. tehdy, je-li trhem společného fondu trh pro přepravu lesnických produktů na speciálních plavidlech (tzv. „box shaped“) (trh A) a členové společného fondu na trhu provozují rovněž plavidla pro přepravu pevného hromadného nákladu (trh B).
70. Co se týče strukturálních faktorů na relevantním trhu, pokud má společný fond nízký tržní podíl, omezující účinky na hospodářskou soutěž pravděpodobně nevyvolá. Při posuzování dopadu daného společného fondu na relevantní trh je třeba vzít v úvahu i další faktory, jako jsou koncentrace trhu, pozice a počet konkurentů, stabilita tržních podílů v čase, vícenásobné členství ve společných fondech, překážky a pravděpodobnost vstupu na trh, transparentnost trhu, vyvažující kupní síla uživatelů dopravy a charakter služeb (například homogenní versus diferencované služby).
71. Pokud jde o povahu dané dohody, je nutno vzít v úvahu ustanovení ovlivňující konkurenční chování společného fondu nebo jeho členů na trhu, jako jsou např. ustanovení zakazující členům fondu, aby mimo společný fond působili na stejném trhu (ustanovení o nesoutěžení), lhůty, během nichž není možné ze sdružení vystoupit, a výpovědní lhůty (ustanovení o vystoupení) a výměna komerčně citlivých informací. Zvážit by se měly také případné vazby mezi společnými fondy, ať už na úrovni vedení či členů, nebo při sdílení nákladů a výnosů.

3.3.4 Použitelnost čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP

72. Pokud se na společné fondy vztahuje čl. 53 odst. 1 Smlouvy, zúčastněné podniky musí zabezpečit splnění všech čtyř podmínek stanovených v čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP ⁽⁷³⁾. Ustanovení čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP předem nevylučuje z oblasti své působnosti určité druhy dohod. Pravidlo o výjimce zahrnuje v zásadě veškeré omezující dohody, které splňují všechny čtyři podmínky čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP. Tato analýza zahrnuje klouzavou stupnici. Čím větší je omezení hospodářské soutěže zjištěné podle čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP, tím větší musí být efektivita a přenesení výhod na spotřebitele.
73. Dotyčné podniky musí prokázat, že společný fond zlepšuje dopravní služby či podporuje technický nebo hospodářský pokrok zvyšováním efektivity. Vytvořená efektivita nesmí představovat úspory nákladů, které jsou nedílnou součástí omezování hospodářské soutěže, nýbrž musí vyplývat z integrace hospodářských činností.

⁽⁷⁰⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3, uvedené výše v poznámce pod čarou 10.

⁽⁷¹⁾ Pokyny o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci, uvedené výše v poznámce pod čarou 9, bod 149.

⁽⁷²⁾ Pokyny o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci, uvedené výše v poznámce pod čarou 9, bod 142.

⁽⁷³⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 10.

74. Zvýšení hospodářské efektivity společného fondu může být například dosaženo lepším využitím kapacity a úsporami z rozsahu. Trampové společné fondy obvykle plánují plavby společně, aby zeměpisně rovnoměrně rozmístily své flotily. Pomocí rozmístění plavidel se může snížit počet cest se zátěží, což může zvýšit využití celkové kapacity společného fondu a následně vést k úsporám z rozsahu.
75. Spotřebitelé musí mít přiměřený podíl na přínosech z vytvořené efektivity. Podle čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP je nutno vzít v úvahu výhody pro všechny spotřebitele na relevantním trhu a nikoli účinek na jednotlivé spotřebitele ⁽⁷⁴⁾. Přenesení výhod musí spotřebitelům přinejmenším vynahradit skutečný nebo možný nepříznivý dopad způsobený omezením hospodářské soutěže podle čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP ⁽⁷⁵⁾. V této souvislosti by pro posouzení toho, jak pravděpodobné je přenesení výhod, měla být zvážena struktura trhů trampové dopravy a pružnost poptávky.
76. Společný fond nesmí zavádět omezení, která nejsou nezbytná pro dosažení účinnosti. V tomto ohledu je nutné prozkoumat, zda by smluvní strany mohly docílit efektivnosti samy. Při tomto posuzování je důležité uvážit mimo jiné, jaký je minimální efektivní rozsah poskytování různých druhů služeb v trampové dopravě. Každé omezující ustanovení obsažené v dohodě o společném fondu musí být dále přiměřeně nezbytné pro uváděné zlepšování efektivity. Omezující ustanovení lze oprávněně používat delší dobu, celou dobu trvání společného fondu či pouze po přechodné období.
77. V neposlední řadě nesmí společný fond stranám umožnit, aby vyloučily hospodářskou soutěž u podstatné části služeb, které byly těmito dohodami dotčeny.

⁽⁷⁴⁾ Rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-238/05, *Asnef-Equifax v. Ausbanc*, uvedený výše v poznámce pod čarou 42, bod 70.

⁽⁷⁵⁾ Pokyny k uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, uvedené výše v poznámce pod čarou 10, bod 24.

V

(Oznámení)

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

EVROPSKÁ KOMISE

VÝZVA K PŘEDKLÁDÁNÍ NÁVRHŮ – EACEA/5/12

MEDIA 2007 – Vývoj, distribuce propagace a vzdělávání

Vzdělávání

(2012/C 35/07)

1. Cíle a popis

Toto oznámení o výzvě k předkládání návrhů vychází z rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006 o provádění programu podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) ⁽¹⁾.

Mezi opatření, která mají být provedena na základě uvedeného rozhodnutí, patří zlepšování odborného vzdělávání odborníků v audiovizuálním odvětví, s cílem poskytnout jim know-how a dovednosti, které potřebují k vytváření produktů konkurenceschopných na evropských i dalších trzích.

Výzva k předkládání návrhů EACEA/5/12, která je poslední kontinuální výzvou z oblasti základního odborného vzdělávání vyhlášenou v rámci programu MEDIA 2007, nabízí rámcovou dohodu o partnerství na dva roky.

2. Způsobilí zájemci

Žadatelé musejí být usazeni v jedné z těchto zemí:

- v jednom z 27 členských států Evropské unie;
- v jednom ze členských států EHP: Island, Lichtenštejnsko, Norsko;
- ve Švýcarsku nebo v Chorvatsku.

Tato výzva je určena žadatelům v jedné z níže uvedených kategorií, jejichž odborná činnost spadá do některé z výše uvedených oblastí:

- odborné školy pro film a televizi,
- univerzity,
- odborná učiliště,
- soukromé podniky v audiovizuálním průmyslu,
- profesní organizace či asociace specializované v oblasti audiovizuálního průmyslu.

3. Způsobilé akce

Způsobilé jsou následující akce a související činnosti, které se konají v zemích zapojených do programu MEDIA.

Akce zaměřené na rozvoj schopností audiovizuálních odborníků, aby chápali evropský rozměr a zahrnovali jej do své práce, a to zvyšováním odborných znalostí v těchto oblastech:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12.

- vzdělávání v oblasti ekonomického, finančního a obchodního řízení,
- vzdělávání v oblasti nových audiovizuálních technologií,
- vzdělávání v oblasti vypracování scénářistických projektů.

Maximální doba trvání projektů je 12 měsíců.

4. Kritéria pro udělení grantu

Z celkového počtu 100 bodů se vyhovujícím žádostem budou přidělovat body na základě těchto kritérií:

- kvalita obsahu činnosti (20 bodů),
- řízení projektu (20 bodů),
- kvalita partnerství s audiovizuálním odvětvím (20 bodů),
- evropský rozměr (20 bodů),
- dopad (20 bodů).

5. Rozpočet

Maximální rozpočet, který je k dispozici v rámci této výzvy k předkládání návrhů, činí 7 000 000 EUR.

Finanční příspěvek poskytnutý Komisí nesmí překročit 50 nebo 60 % celkových způsobilých nákladů.

Agentura si vyhrazuje právo nepřidělit všechny finanční prostředky, jež jsou k dispozici.

6. Uzávěrka pro podání žádostí

Žádosti v rámci této výzvy je třeba odeslat nejpozději do **16. dubna 2012**

na následující adresu:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA)
Call for proposals EACEA/5/12
Mr Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Budou přijaty pouze žádosti předložené na předepsaném formuláři, řádně vyplněné, datované a podepsané osobou oprávněnou právně zavazovat žádající subjekt.

Žádosti doručené faxem nebo elektronickou poštou nebudou přijaty.

7. Podrobné informace

Podrobné pokyny a formuláře žádostí lze nalézt na internetové stránce

http://ec.europa.eu/culture/media/programme/training/forms/index_en.htm

Žádosti musejí být předloženy na stanoveném formuláři a musejí obsahovat veškeré požadované přílohy a informace.

**Výtah ze soudního rozhodnutí týkajícího se společnosti Akcinė bendrovė bankas SNORAS
v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci
úvěrových institucí (dále jen „směrnice“)**

(2012/C 35/08)

VÝZVA K PŘIHLÁŠENÍ POHLEDÁVKY. ZÁVAZNÉ LHŮTY

Dne 7. prosince 2011 přijal krajský soud ve Vilniusu rozhodnutí o zahájení konkurzního řízení akciové společnosti, banky SNORAS (Akcinė bendrovė bankas SNORAS, kód právnické osoby: 112025973, identifikační číslo DPH: LT120259716, sídlo: A. Vivulskio g. 7, Vilnius, Litva, zapsané v rejstříku právnických osob (dále jen „AB bankas SNORAS“) v občanskoprávní věci č. B2-7791-611/2011, soudním řízení č. 2-55-3-03098-2011-9. Soud jmenoval správcem konkurzní podstaty společnosti AB bankas SNORAS pana Neila Coopera. Část rozhodnutí týkající se zahájení konkurzního řízení vstoupila v platnost dne 20. prosince 2011 a společnost AB bankas SNORAS získala status společnosti v konkurzu. Konkurzní řízení společnosti AB bankas SNORAS představuje likvidační řízení ve smyslu směrnice.

Podle rozhodnutí vilniuského krajského soudu ze dne 7. prosince 2011 mají věřitelé právo přihlásit finanční pohledávky, které jim vznikly před datem zahájení konkurzního řízení, do jednoho měsíce od vstupu rozhodnutí o zahájení konkurzního řízení v platnost. Svým rozhodnutím ze dne 13. ledna 2012 vilniuský krajský soud věřitelům společnosti AB bankas SNORAS lhůtu pro přihlášení pohledávek, které jim vznikly před datem zahájení konkurzního řízení, prodloužil do 10. února 2012 (včetně). Znamená to, že věřitelé musí své pohledávky předložit správci konkurzní podstaty do 10. února 2012 (včetně). K přihlášení pohledávek se doporučuje použít formulář pohledávky zveřejněný na webových stránkách banky <http://www.snoras.com>

Pohledávky spolu se všemi přílohami je třeba zaslat na tuto adresu:

Bankrutuojanti AB bankas SNORAS
A. Vivulskio g. 7
LT-03221 Vilnius
LIETUVA/LITHUANIA

Věřitel, jehož bydliště nebo sídlo se nachází v Litvě, musí svou pohledávku přihlásit v litevštině. Věřitel banky, jehož bydliště nebo sídlo se nachází v jiném členském státě Evropské unie, může pohledávku přihlásit v úředním jazyce tohoto státu. Musí však přiložit litevský překlad pohledávky, která musí být v tomto případě označena litevským nápisem „Reikalavimo pateikimas“. Formulář musí být podepsán oprávněnou osobou. Věřitelé musí rovněž upřesnit povahu pohledávky, datum, k němuž vznikla, a její výši a poskytnout informace o jejím případném zajištění.

Pokud věřitelé svou pohledávku nepřihlásí a/nebo pokud své pohledávky přihlásí po uplynutí výše uvedené lhůty nebo nepředloží všechny požadované informace, mohou být tyto pohledávky zamítnuty. Soud však může uznat pohledávky věřitelů přihlášené i po uplynutí výše uvedené lhůty, pokud usoudí, že důvody pro nesplnění lhůty byly závažné.

Další informace k přihlášení pohledávek lze nalézt na webových stránkách <http://www.snoras.com>

Vilnius, Litva, dne 17. ledna 2012.

Správce společnosti Akcinė bendrovė bankas SNORAS (v konkurzu) (jednající jako její zástupce bez osobní odpovědnosti)

Neil COOPER

OPRAVY

Oprava k předkládání návrhů v rámci ročního pracovního programu na rok 2011 pro granty v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T) na období 2007–2013 (Rozhodnutí Komise K(2011) 1772 ve znění rozhodnutí K(2011) 9531)

(Úřední věstník Evropské unie C 7 ze dne 10. ledna 2012)

(2012/C 35/09)

Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu Evropské komise oznamuje opravu každoroční výzvy k předkládání návrhů na projekty v rámci ročního pracovního programu pro transevropské dopravní sítě (TEN-T) na období 2007–2013, jak byla zveřejněna v Úř. věst. C 7, 10.1.2012, s. 6.

Opravené znění této výzvy k předkládání návrhů naleznete na internetové adrese:

http://tentea.ec.europa.eu/en/apply_for_funding/follow_the_funding_process/annual_call_2011.htm

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS